

Mendelova univerzita v Brně

Zahradnická fakulta v Lednici

Krajinný plán modelového území

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce

doc. Dr. Ing. Alena Salašová

Vypracovala

Bc. Daniela Mizerová

Lednice 2017

Mendelova univerzita v Brně
Ústav plánování krajiny

Zahradnická fakulta

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autorka práce: Bc. Daniela Mizerová
Studijní program: Zahradní a krajinářská architektura
Obor: Management zahradních a krajinářských úprav

Vedoucí práce: doc. Dr. Ing. Alena Salašová

Název práce: **Krajinový plán modelového území.**

Zásady pro vypracování:

1. V rámci teoretické přípravy prostudujte bibliografické zdroje zabývající se problematikou plánovacích procesů a optimalizaci využívání krajinného prostoru. Pozornost věnujte požadavkům na obecnou ochranu krajiny a udržitelnost rozvoje území.
2. Zvolte modelové území a proveďte rozbor jeho primární, sekundární a terciární krajinné struktury. Sledujte způsob využívání území v čase. Definujte jeho charakteristiky a přírodní, kulturně historické a estetické hodnoty.
3. Proveďte hodnocení aktuálního stavu krajiny. Získané poznatky konfrontujte s platnou nebo připravovanou územně plánovací dokumentací.
4. Současný stav území a jeho management konfrontuje se závěry vlastního rozboru území. Definujte problémy ve využívání krajiny.
5. V rozsahu územní studie navrhnete řešení vybraných problémů modelového území. Návrhy diskutujte s orgány veřejné správy a územní samosprávy, případně dalšími uživateli území. Získané poznatky shrňte do závěrečných obecných doporučení využitelných pro úpravu managementu podobných modelových území.

Rozsah práce: Text cca 50 stran, mapová příloha, fotodokumentace, grafická příloha dle potřeby

Literatura:

1. SKLENIČKA, P. *Základy krajinného plánování*. 2. vyd. Praha: Naděžda Skleničková, 2003. 321 s. ISBN 80-903206-1-9.
2. ŠARAPATKA, B. -- ABRAHAMOVÁ, M. -- ČÍŽKOVÁ, S. -- DOTLAČIL, L. -- HLUCHÝ, M. -- KŘEN, J. -- KURAS, T. -- LAŠTŮVKA, Z. -- LOSOSOVÁ, Z. -- POKORNÝ, E. -- POKORNÝ, J. -- POKORNÝ, R. -- SALAŠOVÁ, A. -- TKADLEC, E. -- TUF, I. -- VÁCHA, M. -- ZÁMEČNÍK, V. -- ZEIDLER, M. -- ŽALUD, Z. *Agroekologie: východiska pro udržitelné zemědělské hospodaření*. 1. vyd. Olomouc: Bioinstitut, o.p.s., 2010. 440 s. ISBN 978-80-87371-10-7.
3. SALAŠOVÁ, A. *Krajina*. In: JONGEPIEROVÁ, I. -- PEŠOUT, P. -- JONGEPIER, J W. -- PRACH, K. *Ekologická obnova v České republice*. 1. vyd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, 2012. s. 121--126. ISBN 978-80-87457-31-3.
4. KOZOVÁ, M. -- PAUDITŠOVÁ, E. -- FINKA, M. -- SALAŠOVÁ, A. *Krajinné plánovanie*.
5. SALAŠOVÁ, A. *Krajinový ráz - poznámky k procesu a aplikaci posuzování charakteru krajiny*. In ČERNUŠÁKOVÁ, L. *Venkovská krajina 2015*. 1. vyd. Kostelec nad Černými lesy: CZ-IALE a Lesnická

- práce,s.r.o., 2015, s. 80--100. ISBN 978-80-7458-070-3.
6. SALAŠOVÁ, A. Strategický plán krajiny. In *Trendy a tradice 2009*. Lednice: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, Zahradnická fakulta, 2009, s. 156--161. ISBN 978-80-7375-322-1.
7. ŠARAPATKA, B. -- NIGGLI, U. -- SALAŠOVÁ, A. -- SALAŠ, P. -- KUČERA, P. -- ČÍŽKOVÁ, S. -- DYTRTOVÁ, K. -- FIŠER, B. -- HLUCHÝ, M. -- JUST, T. -- KURAS, T. -- LYTH, P. -- POTOČIAROVÁ, E. -- SCHLATTER, C. -- VAN ELSSEN, T. -- WEIBEL, F. -- WILFLING, A. -- WYSS, E. -- ZÁMEČNÍK, V. a kol. *Zemědělství a krajina. Cesty k vzájemnému souladu*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2008. 271 s. ISBN 978-80-244-1885-8.
8. NDUBISI, F. *Ecological Planning. A historical and comparative synthesis*. Baltimore: The John Hopkins University Press, 2002. 287 s. ISBN 0-8018-6801-7.
9. DUŽÍ, B. -- VÁVRA, J. -- JUŘIČKA, D. -- KELMAN, I. -- VIKHROV, D. -- PETERS, V. -- JANOŠÍKOVÁ, L. -- MAVROGENIS, S. -- STOJANOV, R. -- CUDLÍNOVÁ, E. -- LAPKA, M. -- KYNICKÝ, J. -- BRTNICKÝ, M. -- NOVOTNÁ, J. *Environmental Change: Adaptation Challenges*. 1. vyd. Brno: Global Change Research Centre, The Academy of Sciences of the Czech Republic, 2014. 71 s. ISBN 978-80-87902-04-2.
10. ŽALUD, Z. a kol. *Změna klimatu a české zemědělství - dopady a adaptace*. 10. vyd. Brno: Folia Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně, 2009. 154 s. 2. ISBN 978-80-7375-369-6.

Datum zadání: prosinec 2015

Datum odevzdání: květen 2017

Bc. Daniela Mizerová
Autorka práce

doc. Dr. Ing. Alena Salašová
Vedoucí práce

doc. Ing. Petr Kučera, Ph.D.
Vedoucí ústavu

prof. Ing. Robert Pokluda, Ph.D.
Děkan ZF MENDELU

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci Krajinný plán modelového území vypracovala samostatně a veškeré použité prameny a informace jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Souhlasím, aby moje práce byla zveřejněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů a v souladu s platnou *Směrnicí o zveřejňování vysokoškolských prací*.

Jsem si vědoma, že se na moji práci vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a že Mendelova univerzita v Brně má právo na uzavření licenční smlouvy a užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 Autorského zákona.

Dále se zavazuji, že před sepsáním licenční smlouvy o využití díla jinou osobou (subjektem) si vyžádám písemné stanovisko univerzity o tom, že předmětná licenční smlouva není v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity a zavazuji se uhradit případný příspěvek na úhradu nákladů spojených se vznikem díla, a to až do jejich skutečné výše.

V Lednici dne

.....
podpis

Poděkování

Ráda bych zde poděkovala vedoucí práce a pracovníkům společnosti Arvita P za trpělivost a cenné odborné rady, mé rodině za nekonečnou podporu všeho druhu a mým přátelům především za podporu psychickou.

Obsah

1. ÚVOD.....	10
2. CÍL PRÁCE	11
TEORETICKÁ ČÁST	12
3. LITERÁRNÍ PŘEHLED	13
3.1 KRAJINA	13
3.2 KRAJINNÝ RÁZ.....	14
3.3 UDRŽITELNÝ ROZVOJ.....	17
3.4 KRAJINNÉ PLÁNOVÁNÍ	18
4. METODIKA PRÁCE	23
PRAKTICKÁ ČÁST	24
5. PRŮZKUMY A ROZBORY	25
5.1 VYMEZENÍ ÚZEMÍ A ŠIRŠÍCH ÚZEMNÍCH VZTAHŮ	25
5.2 HODNOCENÍ PRIMÁRNÍ KRAJINNÉ STRUKTURY	26
5.2.1 GEOMORFOLOGICKÉ ČLENĚNÍ A RELIÉF	26
5.2.2 GEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ	27
5.2.3 PEDOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ	27
5.2.4 HYDROLOGICKÁ A HYDROGEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ	28
5.2.5 KLIMATICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ.....	30
5.2.6 BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ÚZEMÍ.....	31
5.2.7 POTENCIÁLNÍ PŘIROZENÁ VEGETACE.....	32
5.2.8 FAUNA	32
5.3. HODNOCENÍ SEKUNDÁRNÍ KRAJINNÉ STRUKTURY	34
5.3.1 URBANISTICKÝ VÝVOJ SÍDLA.....	34
5.3.2 VÝVOJ VYUŽITÍ ÚZEMÍ (LAND USE).....	35
5.3.4 DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	44
5.3.5 VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ.....	45
5.3.6 TĚŽBA NEROSTNÝCH SUROVIN.....	46
5.3.7 ODPADY	46
5.4 HODNOCENÍ TERCIÁRNÍ KRAJINNÉ STRUKTURY	48
5.4.1 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY.....	48
5.4.2 ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY (ÚSES)	49
5.4.3 KULTURNĚ – HISTORICKÝ VÝVOJ OBCE	50
5.4.4 DROBNÉ SAKRÁLNÍ OBJEKTY	51

5.4.5 OBYVATELSTVO	52
5.4.6 REKREACE	53
5.4.7 KRAJINNÝ RÁZ A PERCEPČNÍ CHARAKTERISTIKY ÚZEMÍ.....	54
5.4.8 HODNOTY A LIMITY	56
5.4.9 PROBLÉMY A STŘETY V ÚZEMÍ	58
5.5 SOUHRNNÉ HODNOCENÍ KRAJINNÉ STRUKTURY.....	59
NÁVRHOVÁ ČÁST	60
6. NÁVRH.....	61
1) ROZČLENĚNÍ POZEMKŮ POLÍ	63
2) DOPLNĚNÍ BIOKORIDORŮ A BIOCENTER ÚSES	65
3) OBNOVA ALEJE SMĚREM OD KŘÍŽKU K LESŮM, PŘESUN POMNÍKU A VYMEZENÍ HŘBITOVA.....	69
4) OBNOVA EXTENZIVNÍCH SADŮ	72
5) ROZVOJ REKREAČNÍHO POTENCIÁLU OBCE.....	75
6. DISKUZE.....	77
7. ZÁVĚR	79
8. SOUHRN, RESUMÉ	81
9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	82
10. SEZNAM PŘÍLOH.....	87

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

atd. – a tak dále

CENIA - česká informační agentura životního prostředí (Czech Environmental Information Agency)

cuzk – Český úřad zeměměřičský a katastrální

č. – číslo

čl. – článek

ČR – Česká republika

ha – hektar

CHOPAV – chráněná oblast přirozené akumulace vod

k. ú. – katastrální území

KES – koeficient ekologické stability

km - kilometr

KN – katastr nemovitostí

LBK – lokální biocentrum

m – metr

m n. m. – metrů nad mořem

m² – metr čtvereční

m³ – metr krychlový

MHD – městská hromadná doprava

např. – například

NPÚ – Národní památkový ústav

NRBK – nadregionální biokoridor

o. s. – oblastní sdružení

odst. – odstavec

OkÚ – okresní úřad

ORP – obec s rozšířenou působností

PP – přírodní park

př. n. l. – před naším letopočtem

PUPFL – pozemky určené k plnění funkcí lesa

RBC – regionální biocentrum

s. p. – státní podnik

Sb. – sbírky

SEA - Strategic Environmental Assessment

spol. s r. o. – společnost s ručeným omezením

TTP – trvalý travní porost

tzv. – takzvaný

ÚAP – územně analytické podklady

ÚP – územní plán

ÚSES – územní systém ekologické stability

ÚSK – územní studie krajiny

VKP – významný krajinný prvek

ZCHÚ – zvláště chráněná území

ZPF – zemědělský půdní fond

ZÚR – zásady územního rozvoje

SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

NÁZEV	ZDROJ, AUTOR
Obr. 1: Lokalizace modelového území	WMS cuzk – ortofotomapa, ArcGIS
Obr. 2: Historický letecký snímek stavby jezu na řece Moravě z října 1964	http://belov.cz/obec/1966/08/01/stavba-jezu/
Obr. 3: Historická fotografie nového koryto Širokého potoka pod stráněmi u hřiště vzniklé při stavbě struskovodu z teplárny Kučovaniny z Otrokovic v roce 1969	http://belov.cz/obec/1970/12/26/budovani-odkaliste-belov/
Obr. 4: Kresba části obce od Josefa Krasického z 1955	obecní kronika z roku 1955
Obr. 5: Císařské otisky map stabilního katastru – zobrazují centrum obce obklopené prstencem zahrad a navazujícími polnostmi (1824-1830, 1833-1836)	http://archivnimapy.cuzk.cz/com/0075-1/0075-1-001_index.html
Obr. 6: Historická mapa I. vojenského mapování (1764 - 1768), mapový list č. 81	http://oldmaps.geolab.cz/
Obr. 7: Historická mapa II. vojenského mapování (1836 – 1852), mapový list O_10_VI	http://oldmaps.geolab.cz/
Obr. 8: Jez s malou vodní elektrárnou	http://elektrarnabelov.cz/
Obr. 9: Historická ortofotomapa z roku 1950	http://kontaminace.cenia.cz/
Obr. 10: Historická fotografie z roku 1960 - pohled na oblast Podluží z Tresného, řeka Morava ještě nebyla regulována, cesta k Otrokovickým neexistovala; patrná je liniová zeleň podél potoků Kameneckého a Novodvorského	http://belov.cz/obec/1960/08/05/belov-morava/
Obr. 11: Historická fotografie z roku 1960 - pohled na oblast Podluží z Tresného, řeka Morava ještě nebyla regulována, patrná je rozptýlená zeleň a lem vodoteče	http://belov.cz/obec/1960/08/05/belov-morava/
Obr. 12: Terasovité uspořádání ploch rekultivovaných prostor po skladování popílku	foto autor
Obr. 13: Rozdílnost v péči o sady v intravilánu obce na jižním svahu a mimo ni na svazích severních pod Tresným	foto autor
Obr. 14: Rozdílnost v péči o sady v intravilánu obce na jižním svahu a mimo ni na svazích severních pod Tresným	foto autor
Obr. 15: Uzavřený pískovcový lom pod kopcem Tresný	foto autor
Obr. 16: Schéma členění odkaliště	Teplárna Otrokovice
Obr. 17: Historická fotografie stavby hráze struskovodu z roku 1970	http://belov.cz/obec/1970/12/26/budovani-odkaliste-belov/

Obr. 18: Historická fotografie naplňování odkaliště popílku a strusky z teplárny Otrokovice z léta 1971	http://belov.cz/obec/1971/08/12/stavba-odkaliste/
Obr. 19: Znak obce	http://belov.cz/obec/ke-stazeni/
Obr. 20: Kresba zvonice v obecní kronice od Josefa Krasického z roku 1968	obecní kronika z roku 1968
Obr. 21: Pomník obětem 1. světové války	foto autor
Obr. 22: Pomník rumunským vojákům	foto autor
Obr. 23: Kamenný kříž v oblasti Kukle - Horní pole	foto autor
Obr. 24: Kříž na rozcestí	foto autor
Obr. 25: Vymezení oblastí krajinného rázu	WMS cuzk - ZM 10, ArcGIS
Obr. 26: Sady pod Tresným	foto autor
Obr. 27: Lesní porosty s přirozenou druhovou skladbou	foto autor
Obr. 28: Stávající stav rozlehlých bloků orné půdy v oblasti Podluží	foto autor
Obr. 29: Návrh zatravnění části území a výsadeb v oblasti Podluží	foto autor, upraveno
Obr. 30: Stávající stav doprovodu vodního toku Kameneckého potoku	foto autor
Obr. 31: Návrh rozvolněných výsadek doprovodu vodních toků	foto autor, upraveno
Obr.32: Ilustrační foto charakteru hřbitova (German Military Cemetery Recogne Bastogne)	foto autor
Obr.33: Stávající výsadba ořešáků, patrný je i výhled do oblasti Podluží	foto autor
Obr. 34: Stávající stav cesty od křížku na trati Horní pole – Kukly	foto autor
Obr. 35: Návrh s výsadbou oboustranné aleje ořešáku královského	foto autor, upraveno
Obr. 36: Stávající stav sadů s intenzivní pastvou a chátrajícími stromy	foto autor
Obr. 37: Návrh dosadby extenzivních sadů v oblasti pod Tresným	foto autor, upraveno
Tab. 1: Přehled základních forem krajinného plánování	Sklenička, 2003 s. 211
Tab. 2: Statistické údaje (stav ke dni: 19.02.2017)	www.cuzk.cz

1. ÚVOD

V různé míře člověk kolonizoval téměř celý svět. V některých oblastech jej využívá více, jinde méně. Středoevropská krajina je hustě osídlená a hojně využívaná, proměnila se v krajinu kulturní. I tento prostor původně patřil přírodě, avšak člověk si jej přivlastnil.

Vztah člověka ke krajině se v průběhu času měnil. Nejprve byl vděčný za to, co mu krajina dávala, poté přišla v 50. letech 20. století kolektivizace, jež naši krajinu ovlivnila nejmarkantněji. Přetrhala vazby k půdě a narušila řadu procesů, které v krajině zajišťovaly stabilitu a dlouhodobou udržitelnost. Dnes už je vše možné koupit, lidé však nemají většinou potřebu se k půdě vracet pro zajištění obživy, potraviny se v rámci globalizace převážejí po celém světě.

I přes snahu změnit zákony fungování přírodních vlivů nakonec krajina nachází své cesty. I přesto, že máme řadu možností, co se týče cestování, často hledáme v zahraničí právě krásy krajiny. A často podvědomě vnímáme jako nejkrásnější právě krajinu domova. Naši rodnou krajinu.

Tato krajina by pak měla být centrem našeho zájmu. Musíme se opět naučit přírodu respektovat, nenarušovat ji a vážit si jí. Vlastníci půdy musejí opět získat vztah k půdě. Vztah by neměl fungovat pouze jednostranně, kdy člověk pouze bere, ale do krajiny díky svému intelektu i vstupuje, pomáhá jí ke stabilizaci a při nutných zásazích je provádí tak, aby nenarušoval pravidla, která příroda nastolila. Neměl by narušovat životní prostory jiných živočichů, ba naopak. Veškerý život tak často má v rukou právě člověk a je jen na něm, jak s ním naloží.

„Budoucnost není před námi, neboť je už tady v podobě klíčků, je už mezi námi; a co není mezi námi, nebude ani v budoucnosti. Nevidíme klíčky, protože jsou pod zemí; neznáme budoucnost, protože je v nás. Někdy se nám zdá, že páchneme tlením, postláni suchými zbytky minulosti; ale kdybychom se mohli podívat co tlustých a bílých výhonků si razí cestu v té staré kulturní půdě, které se říká dnešek; co semen potají klíčí; co starých sazenic se sbírá a soustřeďuje v živý puk, který jednou propukne v kvetoucí život.“ (ČAPEK, 2007)

2. CÍL PRÁCE

Cílem práce je zpracovat krajinný plán obce Bělov. Prostudovat literaturu věnující se plánovacím procesům, krajinnému plánování a optimalizaci využití krajinného prostoru. Předně je kladen důraz na obecnou ochranu krajiny a udržitelnost rozvoje území.

Bude provedena analýza modelového území a rozbor jeho primární, sekundární a terciární krajinné struktury. Následně budou určeny přírodní, kulturně historické a estetické hodnoty zvoleného území. Vytyčeny budou limity a problémy a následně nastíněno řešení vybraných z nich. Vyhodnocen bude aktuální stav krajiny. Současný management práce konfrontuje se zjištěnými poznatky.

Vybrané problémy řeší na úrovni územní studie. Návrhy budou diskutovány s orgány samosprávy a uživateli území. Návrh řešení shrnuje všeobecná doporučení využitelná pro podobná modelová území.

TEORETICKÁ ČÁST

Bělov
Jos. Krásický

3. LITERÁRNÍ PŘEHLED

3.1 KRAJINA

Legislativa České republiky definuje krajinu v zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (§ 3 odst. k): „*Krajina je část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky.*“ Zároveň také v roce 2004 došlo ke schválení a propojení s Evropskou úmluvou o krajině.

„Krajina“ znamená část území, tak jak je vnímána obyvatelstvem, jejíž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a/nebo lidských faktorů.

(Evropská úmluva o krajině, čl. 1 a.)

Z těchto definic je tak patrné, že se nejedná pouze o abiotické či biotické charakteristiky, ale jsou zohledněny i nehmotné faktory daného místa či oblasti. V různém poměru je pak zahrnuta **složka přírodní a kulturní**.

Salašová (2015a) uvádí, že struktura krajiny se dá rozdělit na:

- **primární** – je tvořena procesy přírodními;
- **sekundární** – hmotný projev využívání krajiny člověkem;
- **terciární** – nehmotné vlivy na uspořádání krajiny;

Jednotlivé složky krajiny jsou provázány **vztahy a procesy**, které zde probíhají. Jejich projevy jsou od sebe neoddělitelné a v průběhu času se mění i jejich časoprostorová struktura. Působením lidské činnosti pak může při nesprávné interpretaci či nerespektování přírodních faktorů docházet k výraznému a často až nevratnému narušování těchto struktur. Člověk se tak stává nejen uživatelem, ale v současném pojetí i narušitelem (nebo také tvůrcem) krajiny, kterou obývá.

Přetrháním vztahů člověka k jeho statkům, které byly často děděny po generace, dochází k narušení integrity mezi oběma entitami. Výrazný vliv na řadu z nich měla kolektivizace započatá v polovině 20. století, kdy dochází k rozorávání mezí, mizí rozptýlená i líniová zeleň, dochází k napřimování a zpevňování koryt vodních toků. Vznikají rozlehlé lány polí. Mezi nejvýznamnější rizika při rozvoji agrocenóz uvádí Šarapatka (2008) narušení hydrického režimu, degradaci půdy větrnou či vodní erozí,

úbytky organické hmoty, utužování ornice a podorničí, znečištění povrchových a podzemních vodních zdrojů, vnášení cizorodých látek do potravních řetězců, snížení biodiverzity či zhoršení estetických kvalit krajinného prostoru. Dochází ke změně fyzikálně chemických vlastností, vlivem vysoké míry hnojení dochází k zániku druhově bohatých společenstev. Po obnově soukromého vlastnictví pak lidé těžko nabývají zpět vztah k půdě a většina zemědělských pozemků je pronajímána subjektům, které se snaží především o maximalizaci svého zisku.

Vzhledem k potřebám člověka se mění měřítko krajiny – vznikají nejen scelené lány polí vhodné pro snadnější obdělávání, ale v případě staveb rozlehlé skladové či tovární areály, dochází k segregaci ploch výrobních a obytných. Fragmentace krajiny dopravní infrastrukturou snižuje její prostupnost, jelikož vznikají např. pro biotu segregované plochy. Suburbanizace vnáší do příměstských oblastí odlišné prvky architektonické, mění se velikost ploch zastavěných a volných. Typ zástavby pak narušuje i percepční charakter sídelního útvaru.

Krajina nezajišťuje pouze základní lidské potřeby, ale rozvíjí se zde i duchovní stránka a dochází k regeneraci smyslů. Vnášené prvky vytvořené člověkem mohou být méně či více umělecky hodnotné. Některé mohou být již prověřeny časem. K zachování a obnově těchto historických stop v krajině může dojít skrze obnovu alejí, drobných sakrálních objektů, dochovanou urbanistickou strukturu, typických architektonických znaků, plužině dokladující tradiční projevy hospodaření, rozptýlené zeleni apod. (KUČERA a kol. 2014) Jejich obnova může při participaci s veřejností vést k obnovení vztahů obyvatel k území, ve kterém žijí.

3.2 KRAJINNÝ RÁZ

*„Krajinný ráz, kterým je zejména **přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti**, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítko a vztahy v krajině.*

K umísťování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánů ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

K ochraně krajinného rázu s významným soustředěním estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využívání území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení tohoto území“

(§ 12, zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny v platném znění)

Současný vzhled krajinné scény je tak výsledkem vlivů člověka na prostředí a odkazem na jeho minulost. Ochrana krajinného rázu je nevyhnutelná právě z důvodů zvýšeného tlaku lidské činnosti a často živelným zásahům do krajinné struktury. Musí být zaměřena na ochranu typických **znaků** krajinného rázu dané oblasti, které jsou součástí jednotlivých **charakteristik** (přírodní, kulturní a historická). Kupka a Vorel (2011) uvádí, že charakter krajiny je proměnlivý a neopakovatelný. Vyjadřuje množinu znaků, které společně danou krajinu utvářejí (jako georeliéf, vodní toky či plochy, vegetační kryt, znaky spojené s osídlením či hospodářskou činností). Dále je zaměřena na ochranu přírodních a estetických hodnot a k zachování VKP, ZCHÚ, kulturních dominant, harmonického měřítko a vztahů v krajině. Výraz krajinný ráz odpovídá pojmu charakter krajiny, tedy Landscape Character či Landschaftcharakter. (web.cvut.cz)

Znaky krajinného rázu od sebe odlišují oblasti či místa, nebo pro ně mohou být společné. **Místo krajinného rázu** představuje nejmenší hodnocený celek, který je

homogenní v charakteristikách, jenž ho odlišují od jiných. Je to vymezený prostor pohledově spojitý z většiny pozorovacích stanovišť. **Oblast krajinného rázu** pak zahrnuje více míst krajinného rázu, jejichž charakteristiky jsou podobné. Jeho hranici tvoří přírodní či umělé prvky. (web.cvut.cz) **Krajinná scéna** je prostor, jenž můžeme přehlédnout jedním, zpravidla panoramatickým pohledem. Její otevřenost či uzavřenost je pak založena na poměru relativního výškového převýšení pohledových horizontů k relativnímu průmětu jejich vzdáleností (pro otevřenou je tento poměr 1:75 a vyšší). (Salašová, 2015b)

Hodnocení krajinného rázu se stalo obsahem územně plánovacích podkladů a zásad územního rozvoje krajů. Rozlišuje se hodnocení krajinného rázu preventivní, které se zabývá doporučeními pro rozvoj území a je zpracováváno pro území krajů či chráněných krajinných oblastí, a hodnocení kauzální, které se věnuje projevu a působení konkrétního záměru. V hodnocení krajinného rázu hraje roli subjektivní hledisko hodnotitele, především v případě vymezení estetických hodnot. Tato data je však nutné co nejvíce objektivizovat (postupovat metodicky, zdůvodňovat výsledky).

Nejen v České republice je dnes krajina výrazně ovlivněna globalizací. Tento proces stírá rozdíly mezi regiony, které každou část naší republiky dělají jedinečnou. Jedná se především o intravilán sídla, kam jsou vnášeny prvky, které do okolní krajiny nezapadají.

Pokud bychom zvážili způsob a míru ochrany, je možné, aby orgán ochrany přírody vymezil přírodní park, v němž určí omezení, která by zabránila zničení území významného z pohledu krajinného rázu. Další způsob ochrany jednotlivých prvků krajiny představují významné krajinné prvky, které vymezí zákon (lesy, rašeliniště, vodní toky a plochy, údolní nivy) nebo mohou být registrovány.

3.3 UDRŽITELNÝ ROZVOJ

V rámci legislativy České republiky je koncept trvale udržitelného rozvoje zakotven v zákoně č. 17/1992 Sb., o životním prostředí (§6). Definován je jako „*takový rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní potřeby, a přitom nesnižuje rozmanitost přírody a zachovává přirozené funkce ekosystému.*“

Tři pilíře udržitelného rozvoje – **ekonomický, sociální a environmentální** – se stávají i součástí zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. Je nutná jejich vyvážená podpora. Ekonomické hledisko umožní obcím realizaci aktivit (rekreace, turismu či cestovního ruchu). Podporou sociálních a environmentálních cílů se zajistí diverzita přírody bez ohrožení zdrojů a přetěžování ekologických zátěží.

Dochází k plánování veřejně prospěšných staveb a opatření z nichž jedním může být tvorba územních systémů ekologické stability (ÚSES), jenž zajistí prostupnost pro živočichy a dostatečný prostor pro jejich rozvoj. Jejich realizaci je možné spojit s prováděním komplexních pozemkových úprav upravovaných zákonem č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech. V rámci pozemkových úprav dochází k prostorovému a funkčnímu uspořádání ploch. Je tak možné zajistit podmínky „*pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability*“. Dalšími tzv. společnými zařízeními jsou plochy pro zpřístupnění pozemků, protierozní či vodohospodářská opatření. (KUČERA a kol. 2014)

V rámci vyrovnaní všech tří pilířů udržitelného rozvoje je nutný určitý kompromis. K čerpání zdrojů může dojít maximálně v té míře, ve které se stačí obnovit, případně u neobnovitelných zdrojů je nalezena alternativa. V rámci územních plánů obcí dochází k posouzení vlivu koncepce (jejího provedení či neprovedení) na životní prostředí, tzv. SEA (strategic environmental assessment). Upravuje ji zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

3.4 KRAJINNÉ PLÁNOVÁNÍ

Krajinné plánování jako proces je „plánování prostorové, které akcentuje krajinně ekologické i socioekonomické přístupy ke krajině a hledá cesty celkové kultivace prostoru – pro člověka, ale i ostatní organizmy.“ (SALAŠOVÁ a kol. 2007)

Tento přístup je možný pouze při vymezení cílů a úkolů krajinného plánování. Cílem je dle Salašové (2015a) „ochrana životního prostředí pro člověka ve všech jeho složkách, zabezpečení udržitelného vývoje krajiny“. Úkoly krajinného plánování vymezuje jako:

- stanovení limitů a potenciálů krajiny z hlediska jejího využívání člověkem;
- stanovení zásad prostorové organizace krajiny na základě vlastností její struktury, potenciálu a limitů;
- komplexní řešení funkčního využívání krajiny v souladu s udržitelným rozvojem lidské společnosti;
- vytvoření autoritativních podkladů pro ostatní plánovací činnosti, které se uplatňují v koordinaci s územním plánováním;

Při zpracování je nutné určit únosné formy využití území a vytvořit tak ekologickou rovnováhu prostředí, ve kterém je dostatečný prostor pro člověka i biotu. Je nutné vytyčit preventivní opatření pro ochranu krajinného prostoru, způsob péče a následně směr rozvoje, kterým se bude management území řídit. Sklenička (2003) uvádí 3 typy nástrojů pro plánování krajiny – obligatorní, podmíněně obligatorní (tedy v rámci vybraných území) a fakultativní.

FORMY PLÁNOVÁNÍ KRAJINY	ÚZEMNÍ PLATNOST	HLAVNÍ CÍLE
<i>obligatorní a podmíněně obligatorní formy</i>		
<i>územní plánování</i>	<i>celoplošně</i>	<i>komplexní řešení využití území, stanovení zásad jeho organizace a časová koordinace zahrnutých aktivit</i>
<i>pozemkové úpravy</i>	<i>mimo zastavěná území a lesy</i>	<i>uspořádání majetko-právních vztahů k pozemkům, ochrana ZPF, ochrana přírody a krajiny</i>
<i>hospodářská úprava lesů a lesní hospodářský plán</i>	<i>lesní půda</i>	<i>prezentace současného stavu lesních porostů, určení cílů, úkolů a technik hospodaření v lesích</i>

<i>územní systém ekologické stability</i>	<i>celoplošně</i>	<i>podpora ekologické stability krajiny, jejího polyfunkčního využití, ochrana a podpora zdrojů genofondu</i>
<i>plán péče o zvláště chráněná území</i>	<i>ZCHÚ</i>	<i>zásady a opatření pro ochranu rostlin a živočichů, péči o les, půdu, vzhled krajiny, ekologické limity osídlení, dopravy, turistiky a hospodaření v rámci ZCHÚ</i>
<i>rekultivace</i>	<i>dotčená území</i>	<i>úprava dotčených ploch pro plnění dalších (původních) funkcí</i>
<i>fakultativní formy</i>		
<i>revitalizace</i>	<i>tok (niva, povodí)</i>	<i>obnova přirozeného či přírodě blízkého stavu vodních prvků</i>
<i>program obnovy venkova</i>	<i>obec</i>	<i>všestranný rozvoj (rehabilitace a revitalizace) venkovského prostoru a osídlení v souladu s principy ochrany přírody a krajiny</i>
<i>zakládání a obnova biotopů na zemědělské půdě</i>	<i>lokálně</i>	<i>návrat rozptýlené zeleně do krajiny, podpora ekologické stability, zakládání biotopů pro klíčové druhy, zvýšení estetických kvalit krajiny,... vesměs spojeno s krajinnými programy</i>
<i>sadovnické a krajinné úpravy</i>	<i>lokálně</i>	<i>převážně vegetační (případně terénní) úpravy území s důrazem na estetické hledisko</i>
<i>hospodářský plán zemědělského podniku</i>	<i>farma (statek, zemědělské družstvo)</i>	<i>stanovení zásad hospodaření s ohledem na racionální využití přírodních zdrojů</i>

Tab. 1: Přehled základních forem krajinného plánování

Legislativa ČR pak pracuje především s právy vlastníka či veřejnými zájmy. Využívání krajinného prostoru tak reguluje především územní plán, jenž udává jednotlivým plochám způsob využití, avšak nedostatečně pracuje se vztahy a procesy, které mohou toto využívání ovlivňovat. Krajinné plánování v České republice není definováno samostatným právním předpisem a krajinný plán není v legislativě právně ukotven. Zapojení do legislativy a následná integrace krajinného plánu do procesu územního plánování je tedy žádoucí a běžné ve většině evropských zemí. Salašová (2015a) uvádí, že krajinné plánování je možné koncipovat, jakožto:

- samostatný proces bez návaznosti na územní plánování;
- samostatný proces s návazností na územní plánování (kdy při zpracování ÚP musí být krajinný plán respektován);

- územně plánovací podklad (součást územního plánování);
- součást přípravných prací územně plánovací dokumentace (v rámci průzkumů a rozborů);
- přímá součást územně plánovací dokumentace (jedna z kapitol);
- územní plán zpracovaný pomocí krajinně ekologických metod;

3.5 KRAJINNÝ PLÁN

Krajinný plán v legislativě České republiky není právně ukotven. Obsah krajinného plánu tak není jasně stanoven a veškeré metodické pokyny či standardy jsou neoficiální.

Krajinný plán může být zpracován ve formě územní studie. Ta jakožto územně plánovací podklad prověří možnosti a podmínky změn v území a slouží jako podklad pro územně plánovací dokumentaci, její obsah se řídí zadáním. (www.uur.cz) Územní studie krajiny (ÚSK) se pak zaměřuje na vyhodnocení potenciálů, hodnot a limitů vedoucích k ekologické stabilitě krajiny. V současnosti také reaguje na adaptace na změny klimatu. ÚSK pak v rámci koncepce uspořádání krajiny může být zapojena do územního plánu. Dnes je povinnou součástí územních plánů kapitola Koncepce uspořádání krajiny, která ovšem mnohdy nedostatečně zachovává ekologickou rovnováhu a zaměřuje se pouze na prvky ÚSES, jehož prvky tvoří soubor propojených přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které zajišťují přírodní rovnováhu.

Na základě zpracování ÚSK pak dochází k vymezení optimálního uspořádání krajiny a jejího následného využití, vymezení ploch se zvláštní ochranou, ploch narušených přírodními pochody či antropickou činností a návrh změn či nutných zásahů.

Metodický postup je možné vymezit dle postupu pro strategický plán krajiny (Salašová, 2015b), který je dělen na část textovou, grafickou a případně tabulkovou. Jeho postup je následující:

- A) **Přípravné práce** – cílem je určení rozsahu a podrobnosti zpracování, specifikace požadavků např. na profesní složení týmu zpracovatelů, způsob a rozsah zapojení veřejnosti a způsob informování, specifikace metodického postupu
- B) **Zadání krajinného plánu** – vychází z předpokladu expertního posouzení se zapojením veřejnosti a určuje poměr obou složek, dojde k vyhodnocení relevantních informací ověřených terénním průzkumem při zohlednění faktoru času, schvaluje jej zastupitelstvo;
- C) zpracování krajinného plánu -**
- **ROZBOROVÁ (INTERPRETAČNÍ)** – tato část stanoví důležité vlastnosti pro rozvoj území, definuje kvalitativní stav, hodnotí relevantní údaje, hlavními kroky jsou:
 - širší územní vztahy;
 - interpretace vlastností primární krajinné struktury (horninové podloží, reliéfní charakteristiky, klimatické podmínky, režim povrchových a podzemních vod, půdní prostředí, potenciální přirozená vegetace a fauna, aktuální stav vegetace a fauny, stávající ekologická zátěž);
 - interpretace vlastností sekundární krajinné struktury (využití území, vegetační kryt, změny ve využití území, sídelní struktura, architektonické znaky, mimoprodukční využívání území);
 - interpretace vlastností terciární krajinné struktury (demografický vývoj území, zdraví obyvatel, základní aspekty historického vývoje s vlivem na podobu současné krajiny, ochranné režimy v území, prostorové kompozice);
 - základní aspekty geneze krajinného prostoru (hlavně krajinotvorné faktory a historické krajinné struktury);
 - krajinně ekologická diferenciací krajiny;
 - zonace krajiny dle ekologických limitů a rizik;
 - charakter krajiny (krajinný ráz včetně percepčního posouzení prostoru);
 - rozbor existujících strategií (představa obce o rozvoji);
 - **DIAGNOSTICKÁ** – vymezuje problémy, možnosti a omezení s ohledem na udržitelný rozvoj území
 - **NÁVRHOVÁ** – je souborem doporučení pro orgány obecní samosprávy či státní správy, určuje cílovou kvalitu krajiny
 - návrh změn využití území;
 - návrh a zdůvodnění vymezení nezastavitelnosti území;
 - návrh potřebných asanačních, revitalizačních, rekultivačních a kompenzačních opatření;
 - návrh opatření pro ochranu a obnovu krajinného rázu;
 - návrh pro management ZCHÚ, VKP ze zákona, kulturního dědictví;
 - doporučení pro zlepšení prostupnosti krajiny;

- návrh zvýšení estetických a obytných hodnot krajiny, atraktivit pro cestovní ruch a rekreační potenciál;
- návrh dalších úprav managementu;
- návrh indikátorů pro sledování účinnosti realizace návrhů krajinného plánu;
- návrh způsobů implementace do dalších plánovacích procesů;
- specifikace a zdůvodnění zpracování (či nezpracování) výsledků spolupráce s veřejností;

Realizaci navržených opatření je pak možné financovat z řady dotačních programů evropských i národních, například:

A) Operační program životní prostředí 2014–2020

- evropský program s garancí Ministerstva životního prostředí, poskytuje dotace širokému spektru žadatelů, výše podpory je až 85 % (u vybraných až 100 %) ze způsobilých výdajů
- z hlediska oboru jsou klíčové prioritní osy 1 - Zlepšování kvality vod a snižování rizika povodní, 4 – ochrana a péče o přírodu a krajinu (www.opzp.cz)

B) Program rozvoje venkova 2014–2020

- evropský dotační program s garancí Ministerstva zemědělství, program je zacílen na obnovu, zachování a zlepšení ekosystémů závislých na zemědělství, podporu konkurenceschopnosti a inovací, (www.eagri.cz)

C) Program péče o krajinu 2015–2017 (PPK)

- národní dotační program Ministerstva životního prostředí, zaměřen na zvýšení biologické rozmanitosti, výše dotace neinvestičních prostředků může dosahovat až 100%
- tvoří jej 3 podprogramy: PPK chráněná území, PPK volná krajina, PPK handicapy

D) Program podpory obnovy přirozených funkcí krajiny 2009–2018 (POPFK)

- národní dotační program Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství, zaměřuje se na ochranu a tvorbu krajiny především v ZCHÚ, výše dotace může dosáhnout až 100 % s výjimkou těch, u kterých je výše stanovena sazbou uvedenou ve Směrnici (odst.5, 6, 7) (www.dotace.nature.cz)

Drobnější akce je možné financovat např. z grantů nejrůznějších nadací např. Partnerství, ČEZ a dalších.

4. METODIKA PRÁCE

Práce je rozdělena do dvou základních částí – teoretické a praktické. Teoretická část shrnuje dosavadní poznatky dané problematiky týkající se krajiny, krajinného plánu jakožto nástroje pro optimalizaci využívání krajinného prostoru a udržitelného rozvoje.

Praktická část je dále rozdělena na část průzkumů a rozborů a na část návrhovou. V první fázi proběhl sběr dat a seznámení se s územím. Byla využita data z následujících zdrojů:

- dokumentace správních jednotek (ZÚR pro Zlínský kraj, ÚAP pro Zlínský kraj, Rozbor udržitelného rozvoje ORP Otrokovice, Hodnocení krajinného rázu Zlínského kraje, podklady pro ÚP Bělov – návrh zadání ÚP, Plán ÚSES a krajinný ráz)
- obecní kronika (z let 1927–1974, 2009–2017)
- literatura vztahující se především ke katastrálnímu území a jeho nejbližšímu okolí
- analýza dat ze vzdálených serverů a mapových podkladů (Atlas krajiny České republiky, Česká geologická služba, CENIA, UHUL, NPÚ, mapové přílohy výše uvedených dokumentací správních jednotek)
- ústní sdělení

Následně byla zpracována analýza a rozbor primární, sekundární a terciární krajinné struktury a interpretovány vlastnosti krajiny. Vyhodnoceny byly hodnoty a problémy v daném území. Poznatky byly doplněny a ověřeny terénním průzkumem. Práce probíhaly v letech 2016 a 2017.

Na základě zjištěných poznatků pak navazuje část návrhová, kde je zhodnocen současný stav, pro vybrané problémy jsou uvedeny regulativy a navržena řešení. Tato část obsahuje návrh celkového managementu území.

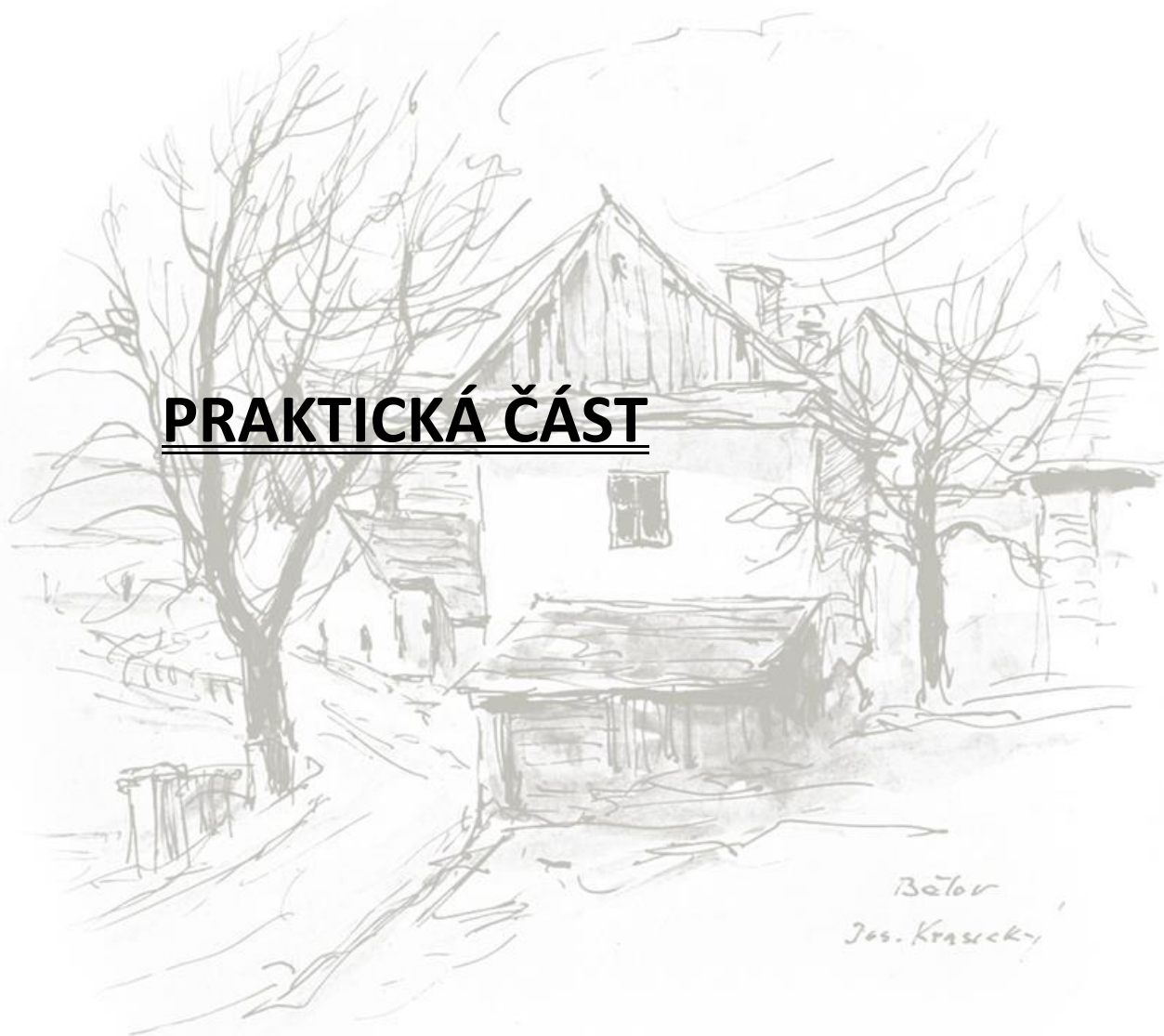
POUŽITÝ SOFTWARE:

Textová část: Microsoft Word 2016

Grafická část: ArcGIS 10.2.2 (analýzy, mapy)

Adobe Photoshop CS3 (vizualizace návrhů)

PRAKTICKÁ ČÁST

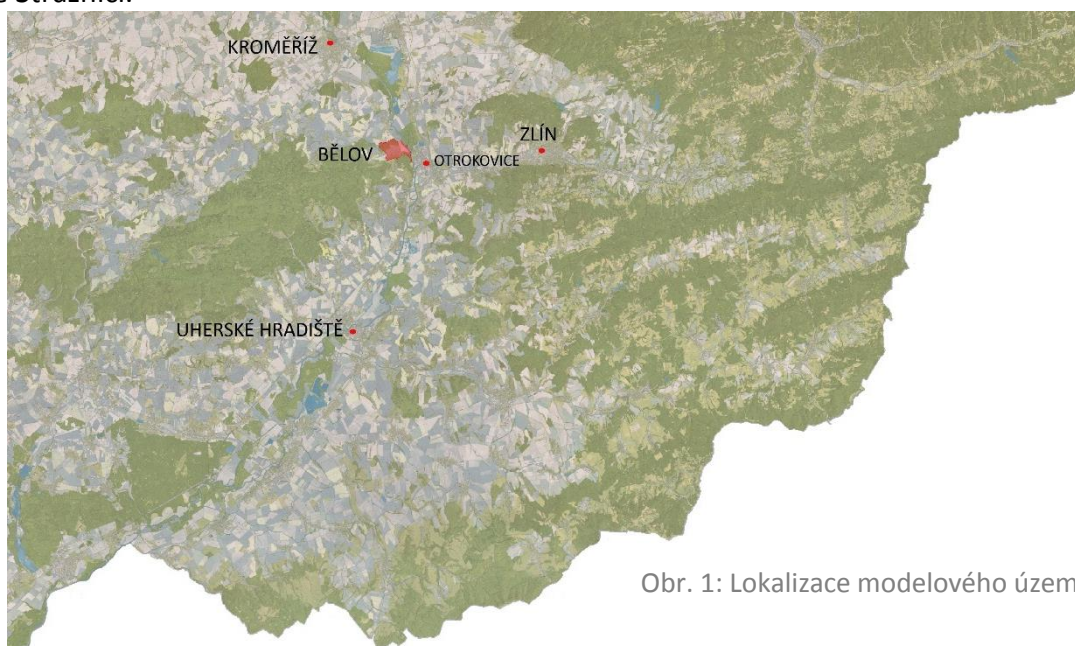
5. PRŮZKUMY A ROZBORY

5.1 VYMEZENÍ ÚZEMÍ A ŠIRŠÍCH ÚZEMNÍCH VZTAHŮ

Příloha č.1: Mapa širších územních vztahů

Obec Bělov se nachází na východě České republiky ve Zlínském kraji. Hranice modelového území odpovídají katastrálnímu území obce. Západní částí katastrální území přiléhá k městu Otrokovice a hranice je tvořena řekou Moravou. Sousedí se třemi katastrálními územími – severně s katastrálním územím Kvasice, západně s Novou Dědinou a jižně se Žlutavou. Nachází se na pomezí Hornomoravského a Dolnomoravského úvalu. Katastrální území se nachází v nejvýchodnější části PP Chříby.

Území původně do roku 2007 spadalo pod okres Kroměříž. V současnosti náleží k okresu Zlín a ORP Otrokovice. Zaujímá rozlohu 3,43 km². Otrokovice jsou důležitou spádovou oblastí a poskytují obyvatelům přilehlých obcí služby, možnosti vzdělávání i pracovní příležitosti. Prochází tudy významné železniční spojení Břeclav - Přerov. Otrokovice jsou dále napojeny na krajské město Zlín díky síti silnic (mezi Otrokovicemi a Zlínem funguje dobré spojení díky MHD Zlín – Otrokovice) a také na dálnici D1 vedoucí do Kroměříže, na níž navazuje rychlostní silnice do Otrokovic. Podél Baťova kanálu je možné využít síť cyklostezek. Dopravní cesta po řece Moravě je zajišťována Baťovým kanálem, tento plavební kanál slouží převážně pro účel turistiky a propojuje Otrokovice se Strážnicí.

Obr. 1: Lokalizace modelového území

5.2 HODNOCENÍ PRIMÁRNÍ KRAJINNÉ STRUKTURY

5.2.1 GEOMORGOLOGICKÉ ČLENĚNÍ A RELIÉF

Příloha č. 2: Hypsometrie

Modelové území je z hlediska geomorfologie řazeno do následujícího systému:

Provincie:	Západní Karpaty	Provincie:	Západní Karpaty
Soustava:	Vnější Západní Karpaty	Soustava:	Vnější Západní Karpaty
Podsoustava:	Středomoravské Karpaty	Podsoustava:	Středomoravské Karpaty
Celek:	Hornomoravský úval	Celek:	Chřiby
Podcelek:	Středomoravská niva	Podcelek:	Halenkovická vrchovina
Okrsek:	Středomoravská niva	Okrsek:	Kostelanská vrchovina

Území je tvořeno dvěma specifickými oblastmi. Oblast podél řeky Moravy je rovinatá niva a přechází do ostře se zvedající pahorkatiny. Celková nadmořská výška se pohybuje od 181 m n. m. v povodí řeky Moravy a roste směrem k severozápadu, v nejvyšším místě na hranici katastrálního území pak dosahuje 314 m n. m.

Nad východním výběžkem hranice katastrálního území vznikl ve 40. letech 20. století specifický reliéf kopce Tresný. Pro splavování svahů kvůli navýšení nivelety pro výstavbu Baťových závodů v Otrokovicích došlo dle plánu Františka Lýdie Gahury k výstavbě koryta o délce 800 m. Terén byl navýšen místy až o 2 m.

Sesuvy jsou zaznamenány v oblasti Hučaj ve svazích ke Kameneckému potoku. V oblasti Kopánky, kde zasahují i do části zastavěného území obce. Stejně tak k ohrožení může docházet sesuvem v těsné blízkosti zástavby v oblasti Horní pole. Velkou plochu sesuvného území pak tvoří antropicky narušené východní svahy kopce Tresný. Jako uklidněná lokalita sesuvného území je evidována i oblast lomu a přilehlé okolí.

Reliéf pak výrazně ovlivňuje management na plochách téhož využití, u rozsáhlejších polí jsou pak náchylnější k erozi právě polohy svahů, jež je nutné stabilizovat. Sesuvná území vylučují řadu možných způsobů využívání. Výsadby pak musí respektovat vhodné druhy pro určitou nadmořskou výšku.

5.2.2 GEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Příloha č. 3: Geologická charakteristika území

Podkladem v oblasti podél řeky Moravy je nezpevněný nivní sediment (hlína, písek, štěrk), oblasti slepých ramen jsou tvořeny slatinou.

Na tuto oblast navazuje pás nezpevněného kamenitého až hlinito-kamenitého sedimentu, který se táhne podél Kameneckého potoka. V drobných plochách se v severní části, u Kameneckého potoka, jižně pod Tresným a nad centrem obce nacházejí plochy zpevněných sedimentů – pískovců a jílovců, jejichž geneze probíhala ve starších třetihorách v souvislosti s působením moře. Barva je rudohnědá až zelenošedá.

Centrum území a největší skupinu v oblasti Horní pole a Kukly tvoří sprašová hlína. Na jihozápadě území přibývají k pískovcům a jílovcům ještě slepence. Na kvartér řeky Moravy tak navazuje flyšové pásmo, magurská skupina příkrovů – račanská jednotka.

Nezpevněné sedimenty v oblasti podél řeky Moravy jsou výrazně propustné, vyvěrá zde také řada pramenů, naopak zpevněné pískovce a slepence vystupují v oblasti Chřibů jako skalní útvary či mohou být využity jako lomový materiál.

5.2.3 PEDOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Příloha č. 4: Pedologická charakteristika území

Spojením geomorfologie a působením klimatických vlivů vznikly na území hnědozemě, fluvizemě kambizemě, luvizemě a ranker, na jehož tvorbě se významně podílel lidský faktor. Půdy jsou vyjma oblasti Tresného bezskeletovité, hluboké až středně hluboké.

Podél významných toků v území (tedy řeky Moravy a Širokého potoka) se rozkládá fluvizem glejová. Tento typ země zabírá téměř celou oblast Podluží a je bohatý na živiny. Malý vodní tok potoka Kameneckého tvoří hnědozem oglejená, stejně jako malou část území okolo cesty k Otrokovicím. Spojnici mezi vodní plochou u odkaliště zaujímá glej fluvický.

Nejvíce zastoupena je hnědozem modální. Na ně navazují luvizemě modální a kambizemě modální. Plochy na svazích v oblastech Horní pole a Kukly jsou označeny jako mírně erozně ohrožené. BPEJ na těchto půdních blocích jsou označeny za středně náchylné až nejnáchylnější z hlediska erodovatelnosti.

Oblast kopce Tresný pak tvoří ranker kambický, což prokazuje antropické zásahy na tomto prostoru. Zároveň je patrná antropozem v části Otrokovic, kam byla distribuována zemina odebraná z východního svahu kopce Tresný.

Půdy v oblasti Podluží dosahují I. a II. třídy ochrany, oblasti Horních polí a Kukly pak II. a III. stupně ochrany ZPF. Podprůměrně produkční půdy zasahují do oblasti v severní části mezi lesem a řekou Moravou a také v jihozápadní části pod Kopánkami a směrem k odkališti a lesu.

Vysoce bonitní půdy je třeba vhodně obhospodařovat, aby byla zachována jejich dlouhodobá produkční schopnost. Půdy erozně ohrožené je nutno vhodně stabilizovat.

5.2.4 HYDROLOGICKÁ A HYDROGEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Příloha č. 5: Hydrogeologická charakteristika území

Katastrální území se rozkládá na pravém břehu řeky Moravy, ta tvoří jeho východní hranici. Katastr zahrnuje výběžek i na levém břehu řeky Moravy, kde se nacházejí slepá odstavená ramena vzniklá po regulaci řeky v 70. letech s přítokem řeky Mojeny. Záplavová oblast stoleté vody řeky Moravy ohrožuje celou oblast Podluží nacházející se pod obcí. Již dvacetiletou vodou je ohroženo 9 objektů, které jsou proti povodni nedostatečně chráněny. (www.pmo.cz)

Regulovaným korytem Moravy je veden Bařův kanál. Katastr obce zahrnuje i jez s malou vodní elektrárnou (km 179,6). Kvartér řeky Moravy tvoří pásmo chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV).

Obr. 2: Historický letecký snímek stavby jezu na řece Moravě z října 1964

Část jižní hranice katastrálního území pak tvoří Široký potok s jeho levostrannými i pravostrannými bezejmennými přítoky. Jeho koryto bylo regulováno při budování odkaliště strusky Teplárny Otrokovice.

Obr. 3: Historická fotografie nového koryta Širokého potoka pod stráněmi u hřiště vzniklé při stavbě struskovodu z teplárny Kučovaniny z Otrokovic v roce 1969

V severní části na hranici katastrálního území protéká Novodvorský potok a jižněji směrem blíže k obci protéká souběžně s ním potok Kamenecký, oba na území katastru také pramení (v oblasti lesů Skřatov a Hučaj, jejichž porosty jsou pro kvalitu vod významné). Všechny tyto toky jsou pravostrannými přítoky řeky Moravy.

Z minerálních pramenů na území vyvěrá Sirkový pramen, který se nachází na hranici k. ú. Žlutava pod bývalým lomem, koncentrace sirovodíku do 10 mg/l (www.estudanky.eu), v současné době jde o neudržovaný výtok zarůstající vegetací. (GIRGEL a kol. 2008) Bělovská studánka U Svaté Anny je druhým pramenem vyvěrajícím nedaleko řeky Moravy, rozbor vody z roku 2016 uvádějí dobrou kvalitu a vodu označují jako pitnou.

Písky a štěrky v údolní nivě řeky Moravy tvoří průlinový kolektor (vysoká transmisivita $T = 1,17 \cdot 10^{-3} - 7,41 \cdot 10^{-3}$), oblast pískovců lukovských vrstev soluňského souvrství tvoří kolektor průlinovo-puklinový (velmi nízká transmisivita $T = 9,77 \cdot 10^{-6} - 6,66 \cdot 10^{-5} \text{ m}^2 \cdot \text{s}^{-1}$).

Území je bohaté na zdroje podzemních i povrchových vod, je však nutné zajistit jejich kvalitu. Oblast podél řeky Moravy je díky své vysoké transmisivitě na znečištění náchylná. Záplavová oblast podél řeky Moravy pak vylučuje výstavbu v této oblasti.

5.2.5 KLIMATICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Dle Quittovy charakteristiky (1971) se území nachází na pomezí oblastí T2 a MT11. Okrsek T2 podél řeky Moravy a zasahuje až nad obec do oblasti Kopánky. Charakterizován je dlouhým, teplým a suchým létem. Mírně teplé je jarní a podzimní období. Zima je opět krátká, mírná a až velmi suchá. Sněhová pokrývka je krátká. V okrsku MT11 v západní části jsou typická dlouhá, teplá a suchá léta. Mírně teplé pak je jarní a podzimní období. Zima je krátká, mírná a suchá. Sněhová pokrývka nemá dlouhého trvání.

Stanice Kroměříž (pro rok 2016, 208 m n. m.) udává průměrnou roční teplotu 10,2 °C. Nejvyšší dosažená průměrná měsíční teplota byla v červenci 20,6 °C, tato stanice

pak naměřila i jedny z nejvyšších průměrných prosincových teplot $-0,3^{\circ}\text{C}$. Roční úhrn srážek pak tvořil 549,1 mm.

Dlouhodobý vývoj klimatu v této oblasti ukazuje na nárůst teplot především v zimním (stanice Holešov uvádí nárůst průměrných teplot o $4,8^{\circ}\text{C}$ mezi léty 1961 a 1998) a letním období. Zároveň se projevuje pokles množství srážek v letních měsících a nejsou prostorově ani sezónně konzistentní. (www.mzp.cz)

5.2.6 BIOGEOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ ÚZEMÍ

Culek (2005) člení území do dvou bioregionů, v nichž jsou vymezeny 3 biochory:

Provincie: Středoevropských listnatých lesů

Podprovincie: Západokarpatská

Boioregion: **3.11 Kojetínský**

- tvořen širokou sedimentární rovinou s regulovanými řekami v rámci Hornomoravského úvalu, celý náleží do 2. vegetačního stupně, fauna silně pozměněna rozvinutým zemědělstvím, fragmenty lužních lesů

Biochora: 2Lh širší hlinité nivy 2. v. s.

Provincie: Středoevropských listnatých lesů

Podprovincie: Západokarpatská

Boioregion: **3.2 Chřibský**

- tvořen vrchovinou na pískovcovém flyši, biota odpovídá západokarpatskému bukovému lesu ve 3. a 4. vegetačním stupni

Biochora: 3BC rozřezané plošiny na vápnitém flyši 3. v. s.

3PK pahorkatiny na pískovcovém flyši 3. v. s.

5.2.7 POTENCIÁLNÍ PŘIROZENÁ VEGETACE

Neuhäuslová (1998) uvádí, že většina území je tvořena ostřicovou dubohabřinou (*Carici pilosae-Carpinetum*). Ta je tvořena dvou- až třípatrovým porostem. Převažujícím druhem ve vlhčích polohách je habr (*Carpinus betulus*), v sušších pak dub zimní (*Quercus petraea*). Ve stromovém patře je častá lípa (*Tilia cordata*) a buk (*Fagus sylvatica*). Keřové patro je různě bohaté. V bylinném patře je diagnostickým druhem *Carex pilosa*, významnými jsou i *Dentaria bulbifera* či *Euphorbia amygdaloides*.

Do oblasti Podluží pak vybíhá u řeky Moravy jilmová doubrava (*Quercus-Ulmetum*). Zpravidla ji tvoří stromové patro s dubem letním (*Quercus robur*) nebo jasanem (*Fraxinus excelsior*), poklesl však podíl jilmů (*Ulmus minor*, *Ulmus laevis*) z důvodu výskytu grafiózy. Příměsí mohou být lípa (*Tilia cordata*) či olše (*Alnus glutinosa*) ve vlhčích polohách. Druhově bohaté bývá keřové patro tvořené druhy *Swida sanguinea*, *Padus avium* ve vlhčích místech, popřípadě i *Sambucus nigra*. Bylinné patro je tvořeno jarními geofyty jako *Ficaria bulbifera*, *Corydalis cava*, *Anemone nemorosa* či *Allium ursinum*, letní aspekt zastupuje *Aegopodium podagraria* či *Urtica dioica*.

Aktuální vegetace odpovídá potenciální především v oblasti lesních porostů. Oblast Podluží je zorněna, proto je zde výskyt druhů silně omezen jen na několik solitérních jedinců. Olšiny pak vybíhají podél potoka Širokého.

5.2.8 FAUNA

Vhodným biotopem pro výskyt živočichů jsou v území převážně lesy, luční porosty a vegetace podél vodních toků a toky samotné.

Culek (2005) vymezuje faunu kojetínského bioregionu druhově bohatší, chřibského jako druhově chudší. Pro uvedené bioregiony uvádí tyto významné druhy:

Kojetínský:

Savci: ježek východní (*Erinaceus concolor*), myšice malooká (*Apodemus microps*),
vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*).

Ptáci: břehouš černoocasý (*Limosa limosa*), vodouš rudonohý (*Tringa totanus*), rybák
obecný (*Sterna hirundo*), strakapoud jižní (*Dendrocopos syriacus*), břehule říční
(*Riparia riparia*), cvrčilka slavíková (*Locustella luscinioides*), moudivláček lužní
(*Remiz pendulinus*), ťuhýk menší (*Lanius minor*), havran polní (*Corvus frugilegus*).

Obojživelníci: skokan štíhlý (*Rana dalmatina*).

Měkkýši: srstnatka huňatá (*Trichia villulosa*), vlahovka karpatská (*Monachoides vicina*),
zuboústka trojzubá (*Isognomostoma isognomostoma*), plamatka lesní (*Arianta
arbustorum*), páskovka keřová (*Cepaea hortensis*), dvojzubka lužní (*Perforatella
bidens*).

Hmyz: šidélko přílbovité (*Coenagrion mercuriale*).

Korýši: žábbronožky *Chirocephalus* sp., listonozi *Lepidurus* sp.

Chřibský:

Savci: ježek východní (*Erinaceus concolor*).

Ptáci: mandelík hajní (*Coracias garrulus*), lejsek malý (*Ficedula parva*).

Obojživelníci: mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*), kuňka žlutobřichá
(*Bombina variegata*).

Měkkýši: vřetenovka hladká (*Cochlodina laminata*), vřetenatka obecná
(*Alinda biplicata*), sítočka blyštivá (*Aegopinella minor*).

Hmyz: masačka (*Sarcophaga zumptiana*), hřbetozubec (*Odontosia sieversi*).

Prokázaný je výskyt spíše běžných druhů jako je ježek východní, páskovka keřová
či masačka.

5.3. HODNOCENÍ SEKUNDÁRNÍ KRAJINNÉ STRUKTURY

5.3.1 URBANISTICKÝ VÝVOJ SÍDLA

Původní sídliště Pod Bělovem bylo v 5. století zničeno živelnou pohromou a dle pověsti se obyvatelé přesunuli ze zaplavované oblasti na kopec Tresný. Po vpádu nepřátel utekli a po návratu založili osadu v místech, kde se nachází nyní.

Bělov jako sídlištní útvar je smíšeného typu – první část je tvořena širokou na západě uzavřenou návší ukončenou zvonící. Na ni navazuje ulicovka a napojuje se zpět na hlavní silnici propojující Kvasice – Otrokovice – Žlutavu. Střed obce tak tvoří jakousi podkovu, která je její nejstarší částí. Ta byl a dodnes je lemována prstencem zahrad a za nimi navazovala rozptýlená zeleň, která tvořila difuzní okraj sídla směrem k polím.

V roce 1775 bylo v obci dle dochovaných listin celkem 44 čísel popisných. Do roku 1923 pak vzrostl na 85 čísel. Cestní síť se příliš neměnila, hlavní spojnice spojuje Bělov s Kvasicemi a Žlutavou. Chybí pouze propojení přes řeku Moravu, které až do roku 1929 zajišťoval převozník či soukromý dřevěný most. Slepá ulice však už vede i do oblasti Kopánky. Mapa 2. vojenského mapování už pak ukazuje rozrůstání zástavby tímto směrem. Domy jsou zde roztroušeny po svazích a tvoří kompaktní celek. Zástavba se také rozrůstá podél cesty směrem ke Žlutavě i Kvasicím.

V druhé polovině 20. století proběhla výstavba domů v blízkosti řeky Moravy pod kopcem Tresný. Tyto domy jsou nevhodně umístěny v záplavovém území a pravidelně zaplavovány.

V současnosti není udržován jednotný ráz vesnické zástavby a jsou vnášeny prvky městské architektury (např. půlkruhový dům v západní části Kopánek). Obec by se vzhledem ke svému umístění mohla stát suburbií nedalekých Otrokovic.

Obr. 4: Kresba části obce od Josefa Krasického z roku 1955

5.3.2 VÝVOJ VYUŽITÍ ÚZEMÍ (LAND USE)

Řeka Morava zde tvořila od pradávna koridor, jehož okolí tvořily úrodné zaplavované půdy. V katastru Bělova je to především oblast Podluží.

Stejně jako velká část území České republiky byla i tato obec utvářena především zemědělstvím. Osady podél řeky vznikaly již v 5. tisíciletí př. n. l., ovšem v oblasti zemědělství zde významněji působí až Slované v 9. – 10. století.

Zprvu bylo pro obyvatele zdrojem obživy pastevectví společně se zemědělstvím. Pastva byla možná na loukách a lesních mýtinách. Občané platili vrchnosti za jejich užívání peníze, obilím a drůbeží. Doklady uvádí poplatek 10 zlatých a 6 krejcarů, 23 slepic 38 měric ovsa a povinnost 30 dní pracovat v lese při těžbě dřeva.

Mezi léty 1650 a 1680 byla založena sousední obec Žlutava. Bělovským obyvatelům tak ubylo pastvin a mezi obcemi se rozhořely roku 1689 spory. Jednalo se o

oblasti v horách. Spor došel tak daleko, že kvůli němu došlo i k násilnostem. Docházelo také ke sporům mezi vrchností kvasickou a napajedelskou. (belov.cz)

V pozdějších letech ubývá paseného dobytka a dochází ke zvýšení ploch orné půdy. Pastviny jsou tak rozorávány. Intenzivně využívány pro pěstování plodin byla především oblast Podluží, kde nivní sedimenty poskytovaly pro tento účel dostatek živin. Tato oblast ovšem na své umístění často doplácela a při záplavách v některých letech přicházeli pěstitelé o úrodu. Ohrožovala ji jak řeka Morava, tak potok Široký. Pole zde byla dělena břehovými porosty potoků Kameneckého, Novodvorského i Širokého. Řeku Moravu lemoval pás luk.

Významné plochy polí byly ovšem stejně jako dnes i v oblasti Horních polí, kam zasahovaly plochy luk okolí Kameneckého potoka, a oblasti Kukly, jejíž část západních svahů byla tvořena pastvinami. V roce 1775 pak bylo v obci dle dochovaných listin 12 sedláků.

Rozloha lesů se v historii příliš nemění. Podél Moravy jsou patrné plochy luk a rozvolněné skupiny stromů.

Obr. 5: Císařské otisky map stabilního katastru – zobrazují centrum obce obklopené prstencem zahrad a navazujícími polnostmi (1824-1830, 1833-1836)

Obr. 6: Historická mapa I. vojenského mapování (1764 - 1768), mapový list č. 81

Obr. 7: Historická mapa II. vojenského mapování (1836 – 1852), mapový list O_10_VI

Později dávají pracovní příležitost Baťovy závody ve Zlíně a Otrokovcích a zemědělská výroba upadá. (Zlínský kraj, 2014) Přesto byla obec převážně zemědělská a díky velkostatku ve Kvasicích v tomto směru velmi pokroková. Kolem roku 1900 měli

první secí stroj, žací pak 1910, parní žentourová mlátička od roku 1909 a fungovala až do roku 1947, kdy ji nahradil elektrický motor. (belov.cz)

V době kolektivizace ve 20. století ovšem toto území ztratilo především rozptýlenou zeleň jak v oblasti Podluží, kde byla ztráta nejmarkantnější, tak i v oblasti Horních polí. Dochází k rozorání polí až na hranice zahrad. Vzniká ostrá hranice mezi polem a lesy. Mizí také plochy luk a pastvin. Kolektivizace také ruší většinu místních názvů, jenž vytvořili jejich majitelé a zůstávají tak pouze názvy větších polí. Pěstována byly především řepa, brambory či obilí.

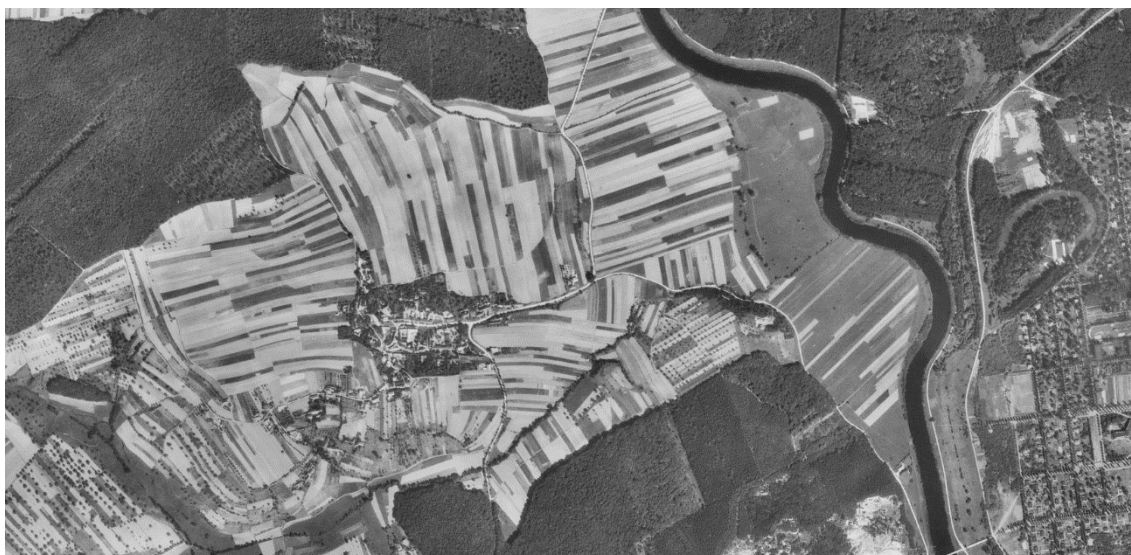
Se zemědělstvím úzce spojená je i živočišná výroba. Ve 20. století dochází k výstavbě kravína a drůbežárny, oba provozy jsou dnes již zaniklé. Živočišná výroba zde byla ukončena v roce 2009. Kravín se nacházel ve východní části obce, dnes je využíván např. pro jezdecký klub. Prostor tohoto areálu je v současné době zvažován pro využití zázemí pro obec.

V 70. letech proběhla regulace řeky Moravy. Došlo k napřimení toku. Původní trasa byla zavážena, přesto zůstala patrná některá slepá ramena. Její koryto bylo vydlážděno lomovým kamenem a mělo délku 1560 m. Jez zbudovaný ze železobetonu, jehož stavba probíhala mezi léty 1961 a 1966, je proveden ve třech jezových polích po 18 m, v přepadové hraně 54 m a hladina se zvýšila o 2,8 m. Jez měl za úkol zvýšit hladinu spodní vody a zajistit zdroj pro závody v Otrokovicích. U jezu byl zbudován dům pro správce tohoto zařízení. V roce 1997 pak byl jez doplněn o malou vodní elektrárnu, která ovšem byla uvedena do provozu z důvodu povodní, následné konzervaci a prodeji až roku 2013.

Obr. 8: Jez s malou vodní elektrárnou

Na konci 70. let při budování odkaliště teplárenského popílku pak dochází i k napřimení a zpevnění koryta potoka Širokého. Porosty podél tohoto potoka se však obnovily na rozdíl od doprovodu řeky Moravy.

Obr. 9: Historická ortofotomapa z roku 1950

Obr. 10: Historická fotografie z roku 1960 - pohled na oblast Podluží z Třesného, řeka Morava ještě nebyla regulována, cesta k Otrokovicím neexistovala; patrná je liniová zeleň podél potoků Kameneckého a Novodvorského

Obr. 11: Historická fotografie z roku 1960 - pohled na oblast Podluží z Třesného, řeka Morava ještě nebyla regulována, patrná je rozptýlená zeleň a lem vodoteče

5.3.3 AKTUÁLNÍ VYUŽITÍ ÚZEMÍ (LAND USE)

Příloha č. 6: Land use

Druh pozemku	Způsob využití	Výměra [m ²]	Procentické zastoupení [%]
orná půda	-	1 366 921	39,8
zahrada	-	161 416	4,7
ovocný sad	-	87 962	2,6
travní porost	-	371 444	10,8
lesní pozemek	-	938 016	27,3
vodní plocha	nádrž umělá	653	< 0,1
vodní plocha	tok přirozený	170 933	5,0
zastavěná plocha	společný dvůr	682	< 0,1
zastavěná plocha	zbořeniště	939	< 0,1
zastavěná plocha	-	72 884	2,1
ostatní plocha	dobývací prostor	8 206	0,2
ostatní plocha	jiná plocha	101 568	3,0
ostatní plocha	manipulační plocha	53 587	1,6
ostatní plocha	neplodná půda	13 948	0,4
ostatní plocha	ostatní komunikace	52 940	1,5
ostatní plocha	silnice	28 392	0,8
ostatní plocha	sportovní a rekreační plocha	7 630	0,2
Celkem KN		3 438 121	100

Tab. 2: Statistické údaje (stav ke dni: 19.02.2017)

Ze statistiky vyplývá, že katastrální území má lesozemědělský charakter.

ZEMĚDĚLSTVÍ

Orná půda tvoří většinu rozlohy katastrálního území, přesně 39,8 %. Dnes poskytuje zemědělství zaměstnání pouze 4 lidem. (Zlínský kraj, 2014) Orná půda je tvořena rozlehlými poli v oblasti Podluží, Horní pole a Kukly. Všechna tato území byla i v historii využívána k zemědělství, leč v menší rozloze a dělené v menší celky. Půdy v oblasti Podluží jsou velmi úrodné díky nivě řeky Moravy. Oblasti Horních polí a Kukly jsou svažité, významně ohroženy erozí.

Zemědělský půdní fond je degradován především kvůli velkým sceleným lánům. Pěstování širokořádkových plodin v minulých letech je prokazatelné v oblasti Podluží, kde je opakovaně pěstována kukuřice, což snižuje ekologickou stabilitu. Oblast Horní pole a Kukly je tvořena taktéž rozsáhlými půdními bloky.

LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Lesní komplexy Hučaj a Skřatov zaujímají svou rozlohou 27,3 % území. Zahrnuty jsou lesy hospodářské i lesy zvláštního určení. Lesní cesty propojují Bělov s Kvasicemi a skrz les vedou i do oblasti Kopaniny v části Nové Dědiny. další cesty pak vedou souběžně s Kameneckým potokem zhruba v polovině porostů. Ochranné pásmo lesa není uvedeno zákonem, avšak vzdálenost 50 m od hranice určuje jako dotčený orgán správu lesa – tato vzdálenost není dodržena za hranicí katastru směrem ke Kvasicím (Nový Dvůr).

Porosty jsou tvořeny listnatými dřevinami – především duby, buky a habry (doplňkově se pak vyskytují lípy, jilmy či javory), případně se jedná o porosty smíšené – z jehličnanů je zastoupena jedle bělokora (*Abies alba*) a modřín evropský (*Larix decidua*). Lesní pozemky na území katastru Bělova jsou téměř výhradně ve správě Lesů České republiky s. p. Oblasti lesů jsou ovlivněny imisemi.

Ostrý přechod lesů a orné půdy je patrný ze severní, východní z jižní strany, vymyká se pouze oblast jihozápadně směrem k odkališti, kde jsou patrné bodové, liniové i plošné vegetační prvky rozptýlené zeleně, a v údolí Kameneckého potoka. Zde vznikají mezi tokem a lesem plochy luk.

ROZPTÝLENÁ ZELEŇ, POROSTY MIMO PUPFL

Rozptýlená zeleň se nachází především na jižních svazích, které prudce klesají pod obcí směrem k Širokému potoku. Pro tyto pozemky vzhledem k jejich sklonitosti je velmi vhodné jejich zarůstání křovinami, které svahy svými kořeny zpevňují a zabraňují tak sesuvům.

Zároveň jsou zde patrné historické stopy ve východní části, jenž lemují hranice pozemků. Tatáž struktura hranic pozemků je patrná v oblasti Kopánky po odkaliště a částečně směrem k lesům.

LOUKY A TRVALÉ TRAVNÍ POROSTY

Trvalé travní porosty se v obci nacházejí v drobnějších plochách kolem potoků Širokého a Kameneckého. Část luk u Širokého potoka je využívána jako sportoviště. Travnatou plochou je i letiště pro letecké modely.

Kulturní plochou terasovitě uspořádanou a následně uměle založenou je travnatý porost rekultivovaných ploch odkaliště popílku (ukončení 2020). Tyto plochy přecházejí směrem k jihu podél zastavěné části obce do mozaiky křovin s mezofilními ovsíkovými loukami a směrem severně pak v rozptýlenou zeleň a dále k lesům. Tato plocha je uvažována pro výstavbu fotovoltaické elektrárny.

Obr. 12: Terasovité uspořádání ploch rekultivovaných prostor po skladování popílku

BŘEHOVÉ A DOPROVODNÉ POROSTY VODNÍCH TOKŮ

Podél levého břehu řeky Moravy jsou porosty silně eliminovány snahou o maximalizaci zemědělských pozemků. Pravý břeh se slepými rameny pak plynule přechází do porostů Tlumačovského lesa.

I přes změny v korytě Širokého potoka při stavbě odkaliště popílku porosty podél něj jsou přirozené a tvoří průběžnou linii nejen na území katastru. Dominantním druhem v porostech je olše lepkavá (*Alnus glutinosa*).

Vodní tok Kameneckého potoka odděluje v oblasti pod lesem Hučaj drobné plošky luk a jeho lem přechází do lesních porostů. Dále po jeho toku jej přetíná silnice ke Kvasicím, za níž už jsou tyto porosty silně narušeny intenzivní zemědělskou činností. Stejně tak není patrná linie doprovodných porostů za hranicí lesa u potoka Novodvorského.

SADY

Pozemky využívané jako sady se nacházejí jak v rámci intravilánu obce, tak i v extravilánu pod kopcem Tresný. Tyto sady slouží jako pastvina pro koně. Staré ovocné stromy zde chátrají a nové nejsou vysazovány. Na pozemku se nacházejí druhy běžné jako jabloně či švestky, ale i vzácnější jako např. moruše. Sady v intravilánu obce jsou udržovány lépe a navazují na zahrady v okolí rodinných domů. Převážně jsou tvořeny jabloněmi, hrušněmi, třešněmi.

Obr. 13 + 14: Rozdílnost v péči o sady v intravilánu obce na jižním svahu a mimo ni na svazích severozápadních pod Tresným

5.3.4 DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA

SILNIČNÍ DOPRAVA

Prostupnost územím pro člověka je vzhledem k charakteru obce zajištěna především díky silniční dopravě. Silnice III. třídy (č. 36740) vede do obce z Kvasic (byla vybudovaná v letech 1883 – 1886). Vede dolním koncem, kde míjí většinu zastavěné části obce, a u bývalé školy odbočuje ke Žlutavě. Dále je propojena se silnicí III. třídy (č. 36745) vedoucí po mostě přes jez směrem k Otrokovcím. Dostatečně je tak zajištěna dopravní obslužnost území obce automobilovou i městskou hromadnou dopravou (linka 55b vedoucí z Otrokovic). Zároveň dopravu zajišťuje i soukromý dopravce KRODOS BUS a.s. na trase Kroměříž – Bělov – Otrokovice – Zlín a zpět.

VODNÍ DOPRAVA

Řeka Morava včetně přírodní a technické památky Bařova kanálu tvoří jedinou využitelnou vodní dopravní cestu. Na území obce se nachází jez, který je v současné době pro vodáky nesjízdný. Bařův kanál tak dnes propojuje trasu Otrokovice – Strážnice, ovšem ZÚR navrhuje do budoucna prodloužení vodní cesty do Kroměříže (o 15,8 km). Zbudovaná plavební komora zajistí proplutí osobních lodí a turistických plavidel, čímž dojde ke zvýšení turistického potenciálu nejen cílových oblastí celé trasy, ale i obcí na této trase ležících. Na území je vymezena (dle UV č. 49/2011 Sb.) plocha územní rezervy pro stavbu průplavu Labe – Odra – Dunaj. Jeho potřebnost a proveditelnost se v současnosti prověřuje.

CYKLODOPRAVA

Vzhledem k prudce se zvedajícímu terénu je cyklopráva méně využívána, avšak poskytuje potenciál k rozvoji skrze napojení na dálkovou cyklostezku č. 47 vedoucí po levém břehu řeky Moravy či jako součást integrovaného dopravního systému. Ta je dále napojena i na cyklotrasu č. 471 vedoucí směrem na Zlín a na další cyklotrasy a cyklostezky. Přes most pro pěší a cyklisty je vedena cyklotrasa č. 473 směrem ke Žlutavě a od Kvasic je pak vedena cyklotrasa č. 5015, leč v současnosti bez propojení s dálkovou cyklotrasou až do Kroměříže. Obě jsou pak propojeny přes Novou Dědinu a směřují dále do Chřibů. V rámci propojení na Novou Dědinu by bylo vhodné využít jako cyklotrasu stávající komunikaci vedoucí kolem odkaliště popílku.

PĚŠÍ DOPRAVA

V rámci pěšího propojení pak mohou občané využívat chodníků pouze v centrální části obce. Okrajové oblasti s rozptýlenou zástavbou jsou hůře dostupné, k silnici většinou domy přiléhají velmi těsně a pro výstavbu chodníků není prostor.

Pěší pohyb ve volné krajině je komplikovaný, přesto jsou patrné některé využívané trasy (cesty k odkališti či trasy k lesu).

LETECKÁ DOPRAVA

V roce 2009 zde bylo zřízeno letiště pro letecké modely a motorová rogalá. Zřizovatelem byl Model klub Otrokovice o. s. a ten upravuje zásady letového provozu pro své členy.

5.3.5 VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Na katastru obce se nacházejí zdroje povrchových i podzemních vod (viz.5.2.5 HYDROLOGICKÁ A HYDROGEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ). Zdroj pitné vody se nachází v oblasti křižovatky pod Bělovem. Tento je propojen s veřejným vodovodem ve vlastnictví obce, jehož provozovatelem jsou Vodovody a kanalizace Kroměříž. Obec není napojena na kanalizaci a centrální čističku odpadních vod. Ohrožení může představovat odkaliště teplárenského popílku. Významný vliv na kvalitu vod v této oblasti mají lesní porosty.

Na katastru obce se nachází čtyři veřejné studny (dvě ve vlastnictví obce, zbylé na soukromých pozemcích), jejichž voda je považována za nepitnou, a další studny ve vlastnictví občanů.

Studie ochrany před povodněmi na území Zlínského kraje (zpracovatelem Hydroprojekt a Arvita P.) je v rámci protipovodňové ochrany navrženo navýšení hráze řeky Moravy. V těsné blízkosti vodního toku dochází vlivem nevhodně umístěné zástavby k častému vyplavování několika domů.

5.3.6 TĚŽBA NEROSTNÝCH SUROVIN

Těženou surovinou v této oblasti je šedivý pískovec. Tentýž materiál je těžen i v nedaleké obci Žlutava, odlišný je svou žlutou barvou.

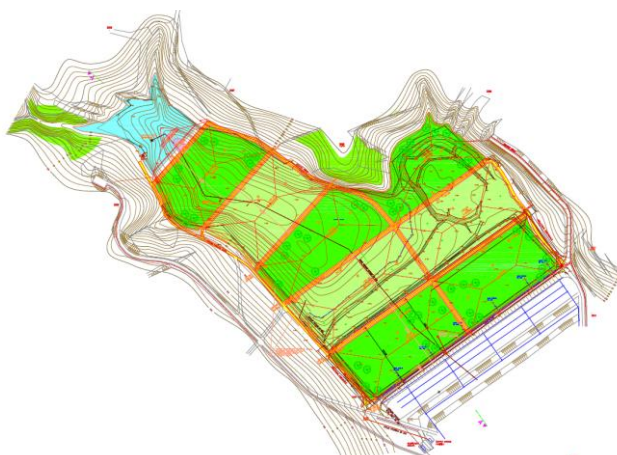
Lom pod Tresným je jedním z nejstarších v oblasti. Kámen z tohoto lomu byl použit např. pro stavbu kostela v Kvasicích (roku 1730). Od 60. let však není využíván. Současným provozovatelem je Pískovec Bělov s. r. o. Záměrem je obnova těžby výhradně ručně pro sochařské a restaurátorské účely.

Obr. 15: Uzavřený pískovcový lom pod kopcem Tresný

5.3.7 ODPADY

Plocha odkaliště teplárenského popílku a strusky na hranici s Novou Dědinou byla zaplňována od roku 1970 do roku 1996. Dříve zde byly svahy s pastvinami, rozptýlenou zelení a ovocnými stromy. Odkaliště tvoří celkem 15 ha skládky a 2 ha povrchové nádrže v severozápadní části. Celkem je zde hydraulicky naplaveno 1,78 milionu m³ směsi. V roce 1999 byla plocha pomocí stabilizátoru (složeného z přepracované směsi popelů, produktů odsíření, strusky a vzdušného vápna mísené v různém poměru) vymodelována do 8 kazet. Na ploše jsou pak střídány plochy zalesněné (tmavě zelené plochy) a plochy oseté pouze travní směsí (světle zelené). Obr. 16: Schéma členění odkaliště

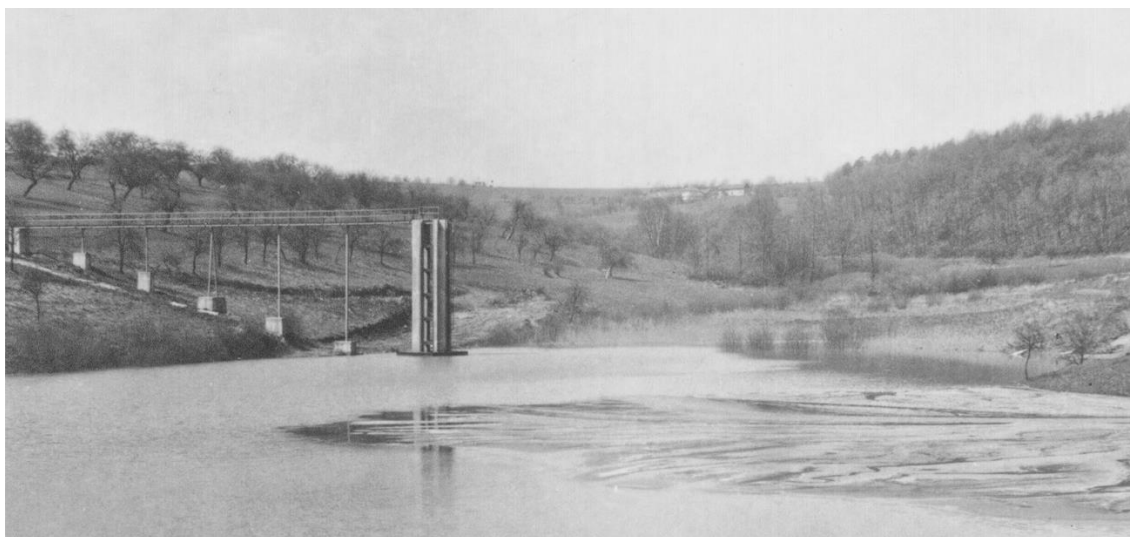
Tato plocha byla uvažována pro výrobu elektrické energie, měla zde vzniknout fotovoltaická elektrárna. Od tohoto záměru se upustilo, avšak došlo k vykácení dřevin

ve 2 již rekultivovaných kazetách. Vzhledem k výrazné pohledové exponovanosti území toto řešení není vhodné.

Veškeré práce na rekultivaci technické i ekologické by měly být ukončeny v roce 2020.

Obr. 17: Historická fotografie stavby hráze struskovodu z roku 1970

Obr. 18: Historická fotografie naplňování odkaliště popílku a strusky z teplárny Otrokovice z léta 1971

5.4 HODNOCENÍ TERCIÁRNÍ KRAJINNÉ STRUKTURY

5.4.1 OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY

Příloha č. 7: Hodnoty a limity území

PŘÍRODNÍ PARK CHŘIBY

Celé katastrální území obce je součástí maloplošně chráněného území (dle §12 zák. 114/1992 Sb.) - přírodního parku **Chřiby** určeného vyhláškou ONV Kroměříž (3. 4. 1991) nejprve jako oblast klidu, poté nařízením OkÚ Kroměříž č.2/96 přeměněn na přírodní park. V roce 2000 oblast rozšířena do okresů Zlín a Uherské Hradiště. Celková rozloha Chřibů je 26 025 ha a Bělov tvoří nejvýchodnější výběžek. Předmětem ochrany je krajinný ráz území se soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami. Oblast je význačná svou lesnatostí, převažuje zde přirozená dřevinná skladba (dubo-bukové a bukové porosty) typičtější pro sušší oblasti. (<https://nature.hyperlink.cz>)

Tento systém je do značné míry překryt evropskou soustavou Natura 2000, jejíž součásti se nacházejí za hranicí katastrálního území, na území se tak nenachází žádné evropsky významné lokality ani ptačí oblasti.

VÝZNAMNÉ KRAJINNÉ PRVKY

Dle §6 zák. 114/1992 Sb. jsou obecně vymezeny jako významné krajinné prvky lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky a údolní nivy. Další VKP mohou být registrovány orgány ochrany přírody. Z výše uvedených se na daném území nacházejí lesy, vodní toky a údolní nivy.

CHOPAV KVARTÉR ŘEKY MORAVY

CHOPAV je vymezen ve východní části území zahrnuje tok řeky Moravy a odstavená ramena, ochraňuje především přírodní podmínky vhodné pro významnou přirozenou akumulaci povrchových a podzemních vod. Tento způsob ochrany udává zakázané činnosti, které by mohly narušit kvalitu vod či možnosti jejího využití. Výjimky z tohoto nařízení pak může v mimořádných případech udělit pouze vláda.

ÚZEMNÍ PŮSOBNOST KARPATSKÉ ÚMLUVY

Tato úmluva byla uzavřena roku 2003 (v ČR v platnosti od roku 2006) mezi sedmi členskými státy karpatského regionu. Jejím cílem je rámcová ochrana a podpora udržitelného rozvoje Karpat.

5.4.2 ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY (ÚSES)

Územní systém ekologické stability byl vymezen v rámci zpracování ÚP Bělov. Zpracovatelem je Arvita P., spol. s r. o. a vychází z ÚAP, Generelů ÚSES pro okresy Kroměříž a Zlín.

Nadregionální ÚSES je tvořen biokoridorem podél řeky Moravy (NRBK K 142), který je tvořen vodními ekosystémy a přilehlou nivou. Součástí jsou i odstavená ramena, která poukazují na původní tok řeky Moravy. Pro vodní živočichy tvoří významnou bariéru jez s malou vodní elektrárnou. Propojuje Chropyňský luh (NRBC 104) a Soutok (NRBC 109). Významnou bariérou je v současnosti jez s malou vodní elektrárnou. V případě stavby plavební komory by byl tento problém odstraněn.

Regionální ÚSES je tvořen biocentry Tlumačovský les (RBC 117) o rozloze 4,27 ha a Bělovský les (RBC 118) výměry 68,24 ha v rámci katastrálního území. Biocentrum Tlumačovský les navazuje na nadregionální biokoridor Moravy v severovýchodní části území. Biocentrum Bělovský les zahrnuje lesní porosty včetně okolí Kameneckého potoka, přilehlých travních porostů a drobného segmentu orné půdy. Další část regionálního ÚSES tvoří biokoridory Kopce, Skřatov, U jezu a U Širokého potoka.

Lokální ÚSES zahrnuje biocentra Kopce (sesuvné území s křovinami), Skřatov (lesní porosty), U jezu a U Širokého potoka (vodní toky s přilehlou vegetací). Propojeny jsou pak biokoridory LBK 1 a 2 (vedenými podél Širokého potoka), LBK 3 a 4 (zahrnující ornou půdu u Kameneckého potoka a travní porosty).

Většina částí ÚSES je zcela či částečně existující. Důraz je tak kladen především na zachování současného stavu u prvků existujících a následný rozvoj částečně vytvořených.

5.4.3 KULTURNĚ – HISTORICKÝ VÝVOJ OBCE

Bělov je jediná obec tohoto jména v České republice. Není však známo od čeho je název odvozen. Prošel proměnami z Bielow, Byelov, Bylov a Bielov.

Obr.19: Znak obce

Prvními písemnými zmínkami jsou soupisy vesnic náležejících ke kostelům, v případě Bělova pod panství Napajedla, od Jindřicha Zdíka z roku 1131. Od roku 1222 spadá pod kvasické panství. Jádrem obce je středověké až novověké. Dochovaly se zbytky historické plužiny kolem centrální části obce.

Početné archeologické nálezy se na území objevují především proto, že řeka Morava tvořila koridor, který usměrňoval obchodní stezky. Okolní návrší kolem řeky pak dávaly dostatečný přehled lovcům mamutů, jejichž osady se rozprostíraly v oblasti Napajedelské brány. Tyto lokality však byly zničeny ve 20. století při regulaci řeky Moravy a dochoval se tak pouze zlomek možných nálezů. (Zlínský kraj, 2014) Z paleolitu pocházejí nálezy na archeologických lokalitách „Kukla“ a „Za humny“ západně od obce, severně od obce na lokalitě „Horní pole“. Nálezy pocházející z eneolitu byly objeveny v lokalitě „Bahňák“ východně od obce. Archeologická lokalita „Pod Bělovem“ (také nazývaná Milotské) poskytla důkazy z doby bronzové, kdy se zde objevila osada a pohřebiště, mladší doby železné i raného středověku. Tato lokalita se nachází východně od obce.

Od roku 2003 obec užívá vlajku a znak, jejichž návrh vychází z pečeti z roku 1748. Znak je tvořen polceným štítem, v jehož pravé části je zlaté slunce s tváří, stříbrná položená radlice s modrou hvězdou a zlatý stoupající půlměsíc v červeném poli. Levá strana je pak tvořena je tvořena stříbrnými a modrými horizontálními pruhy. I ve znaku se tak objevuje radlice symbolizující zemědělství, které je pro území typické. (belov.cz)

5.4.4 DROBNÉ SAKRÁLNÍ OBJEKTY

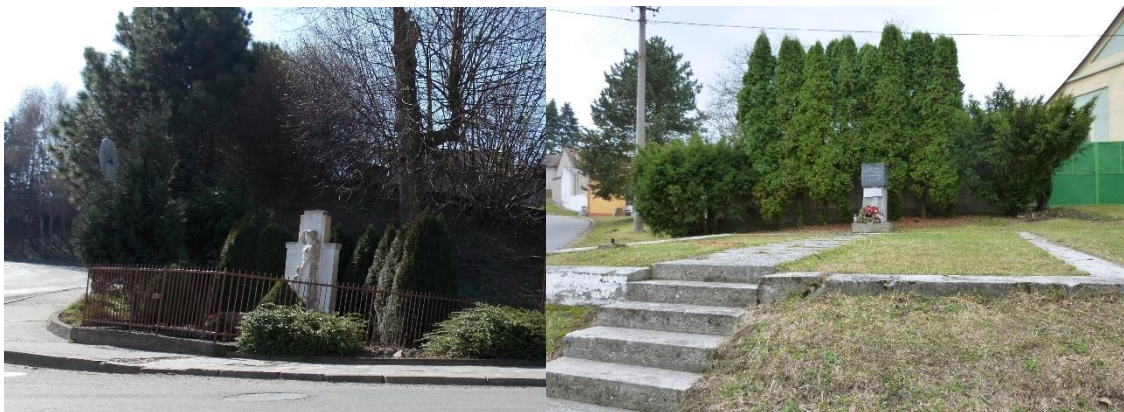
Území je poměrně chudé na drobné sakrální objekty, významnější kulturní památky se zde nenacházejí vůbec. V intravilánu obce se nachází nejvýznamnější a nejstarší z nich – zvonice z roku 1775. Na návsi tvoří důležitou dominantu. Obec si ji vhodně zvolila i jako symbol na tabuli, jenž vítá návštěvníky při vjezdu do obce.

Obr. 20: Kresba zvonice v obecní kronice od Josefa Krasického z roku 1968

Naproti obecnímu úřadu byl v roce 1937 vystaven pomník obětem 1. světové války. Tento prošel v roce 2016 rekonstrukcí. Naproti zvonice byl roku 1981 odhalen pomník padlým rumunským vojákům, jenž osvobodili vesnici a obětem 2. světové války.

Obr. 21 + 22 : Pomník obětem 1. světové války a pomník rumunským vojákům

Kamenný kříž nacházející se za obcí (trať Kukle – Horní pole) je významný díky svému asociativnímu významu pro obec – datován je do roku 1861 a nacházel se při cestě směrem k lesu. Také se stal místem, kam byly později přesunuty ostatky rumunských vojáků, kteří při osvobození padli v nedalekých lesích.

Kamenný kříž postavený jako ochranný na rozcestí Kvasice – Bělov – Otrokovice pochází z roku 1861. V současnosti je nedaleko umístěno posezení.

Obr. 23 + 24: Kamenný kříž v oblasti Kukle - Horní pole a kříž na rozcestí

Tyto drobné sakrální objekty jsou především důležité pro uvědomění si historie obce místními obyvateli. Turisticky využitelné mohou být jako záchytné body pro orientaci v krajině.

5.4.5 OBYVATELSTVO

V obci žije 325 obyvatel (stav k 1. 1. 2016, zdroj: český statistický úřad). Málo obyvatel zde má však hlášeno trvalé bydliště, což znamená pro obec menší finanční prostředky na její fungování. Dle kronik pak nejvyššího počtu obyvatel obce dosáhla v roce 1921 (458 obyvatel) a nejméně kolem roku 2000.

V řadě obcí republiky dochází ke stárnutí obyvatel, mladí lidé odcházejí za prací a životem do měst. Zde dosahuje průměrný věk 40 let, což je o něco méně, než je průměr v České republice. Je tak patrné, že dobrá dostupnost pro obyvatele obce je nenutí k masivnějšímu odchodu z obce.

V obci samotné však působí jen velmi málo zaměstnavatelů a podnikatelů. Proto je pro obyvatelstvo významný úzký kontakt s průmyslovými Otrokovicemi, kde nacházejí pracovní příležitosti i služby (školy a školky, kroužky pro děti, ...). Stejně jako jiné menší obce je není možné vybudovat přímo na území obce. Škola zde však fungovala poměrně dlouho mezi léty 1882 a 1978. Dnes žáci dojíždějí do škol v Otrokovicích či Kvasicích. V obci proběhly i neúspěšné pokusy o znovuzaložení hostince. Udržována je zde knihovna, letní taneční parket a sál s klubovnou. Ze spolků zajišťujících aktivní sportovní či kulturní život obce jsou to Sbor dobrovolných hasičů Bělov, Sbor pro občanské záležitosti Bělov a Český svaz žen.

Místní akční skupina Jižní Haná, která je organizační složkou Jižní Haná o. p. s., od roku 2013 spojuje celkem 9 obcí včetně Bělova a spolupracuje s 33 partnery. Rozvoj území prostřednictvím metody LEADER v období 2014 – 2020 zajišťuje prostřednictvím Strategie komunitně vedeného místního rozvoje území. Pořádá každoročně akci košť marmelád. (masjiznihana.cz)

Bělov je považován za poslední hanáckou obec. Nedaleké Otrokovice se již nacházejí na rozhraní Hané, Slovácka a Valašska. Jazykově náleží Bělov k oblasti nářečí moravsko-slovenských, a to k okrajovému typu tzv. nářečí dolských. Toto nářečí však mizí vlivem školství a stěhování obyvatel. Kroj se nedochoval, avšak vycházel z kroje hanáckého.

5.4.6 REKREACE

Samotná obec jakožto historicky převážně zemědělská bez významnějších kulturních památek a s malým uplatněním tradic neposkytuje samostatně příliš velkou atraktivitu pro rekreaci. Důležité je propojení přírodních a estetických složek s atraktivitami za hranicemi obce. Pro tento účel vytvořila MAS Jižní Haná Strategii komunitně vedeného místního rozvoje. Tento dokument udává, že na území obce poskytují ubytování 3 soukromé apartmány.

CYKLOTURISTIKA

viz kapitola 5.3.4 DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA – CYKLODOPRAVA

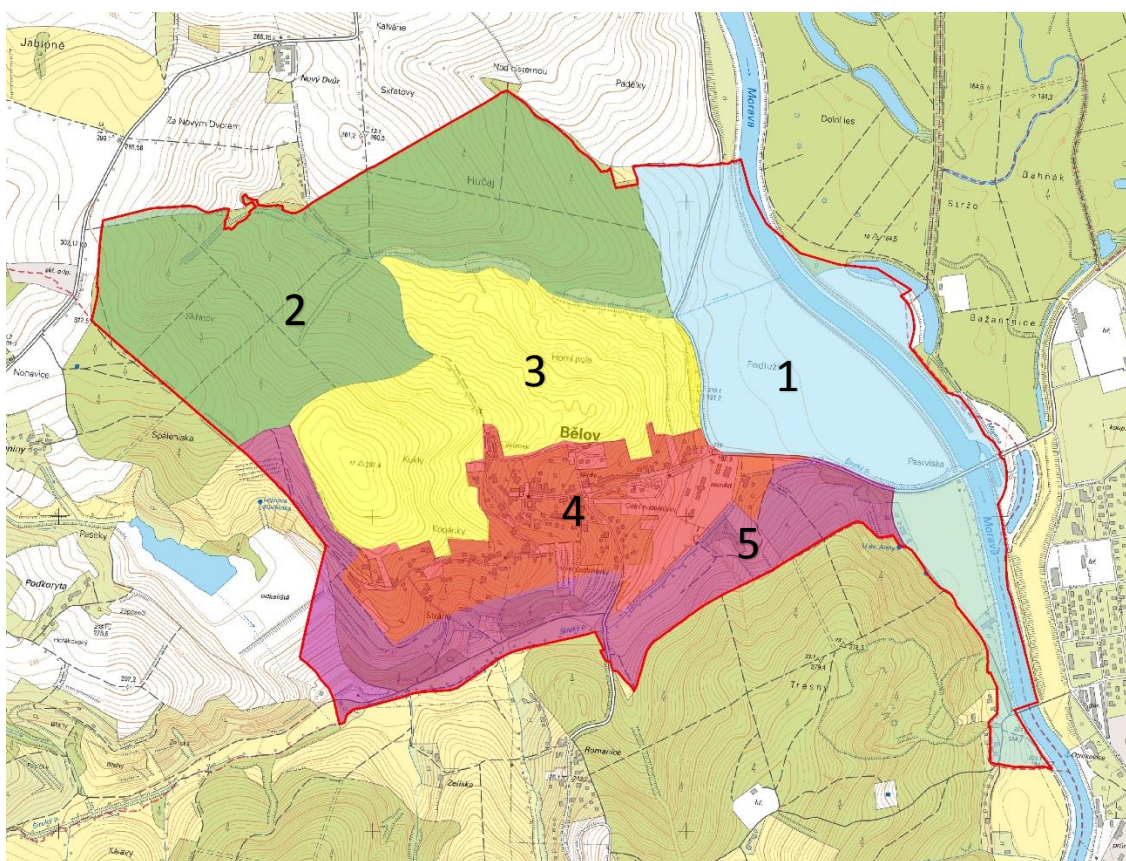
PĚŠÍ TURISTIKA

Pro pěší a cyklisty slouží most na hranici katastrálního území jižně po proudu řeky Moravy. Vede tudy žlutá značka turistická vedoucí od otrokovického nádraží přes Žlutavu po rozcestník U Mrazíka, kde navazuje na další značené trasy do Chřibů a západní cíp katastrálního území míjí modrá turistická značka vedoucí přes Kroměříž až na Modrou a Velehrad.

HIPOTURISTIKA A AGROTURISTIKA

Tato odvětví nejsou v obci rozvinuta, avšak poskytují řadu možností. Vybrané jsou nastíněny v kapitole Návrh.

5.4.7 KRAJINNÝ RÁZ A PERCEPČNÍ CHARAKTERISTIKY ÚZEMÍ

Obr. 25: Vymezení oblastí krajinného rázu

V rámci modelového území je možno vylíčit 5 oblastí krajinného rázu.

- 1) nivní krajina podél řeky Moravy
- 2) lesní krajina (oblasti lesů Hučaj a Skřatov)

- 3) krajina scelených lánů polí (Horní pole, Kukly)
- 4) krajina intravilánu obce se zahradami a sady
- 5) krajina svahů s rozvolněnou vegetací a okolí vodního toku Širokého potoka

Pohledový horizont byl vymezen při Hodnocení krajinného rázu Zlínského kraje. Stavby v oblasti tohoto horizontu mohou působit jako dominanty, proto by měl být dodržen charakter vesnické zástavby, jeho velikostní a konstrukční vlastnosti, popřípadě výstavba v této oblasti vyloučena.

Harmonické měřítko krajiny je určeno koeficientem ekologické stability. Rozbor udržitelného rozvoje pro ORP Otrokovice udává, že pro oblast Bělova byla vypočtena hodnota **1,02 – Krajinný typ B – krajina intermediální** (KES 0,9-2,9 území mírně stabilní – běžná kulturní krajina, v níž jsou technické objekty v relativním souladu s charakterem relativně přírodních prvků.)

Krajinný ráz určuje především okolní kulturní krajina, sídlo samotné hraje méně významnou roli, vzhledem ke své rozloze a umístění převážně ve svazích směrem do údolí. Základním rysem je kontrast dvou výrazných oblastí krajinného rázu – niva řeky Moravy, která je signifikantním znakem, a ostře se zvedající vrcholky směrem k Chřibům. Obec je tak obklopena převážně lesy, které tvoří většinu horizontů. Krajinná scéna tak byla v rámci podkladů pro územní plán (Plán ÚSES a krajinný ráz) vymezena jako polootevřená.

Siluetu údolí lemují lesní porosty, které jsou předěleny východní částí Nové dědiny obklopenou poli a loukami a Žlutavou, která zahrnuje zástavbu v části Kozinec (rodinné domy se zahradami) a Romanice (rodinné domy a chaty se zahradami). Vzdálené dominanty v dálkových pohledech tvoří technická vertikála vysílače na Žlutavě. Velmi výraznou roli v percepci nejbližšího okolí obce tvoří sady pod kopcem Tresný. Sady navazují na lesní porosty a charakterizují tak harmonickou kulturní krajinu oblasti. Na tuto vzdálenost je pro lidské oko patrná pravidelná struktura a barvy např. při kvetení. Významný negativní vliv v percepci krajiny okolí obce je odkaliště teplárenského popílku pod obcí Nová Dědina. Přes oblast Podluží je pak patrná zástavba v Otrokovicích, vertikální dominanty zde tvoří výškové domy v oblasti Štěrковиště.

Obr. 26: Sady pod Tresným

5.4.8 HODNOTY A LIMITY

Příloha č. 7: Hodnoty a limity území

Hodnoty mohou být vymezeny zákonem nebo mohou vyplývat ze společenských norem. Druhá kategorie zahrnuje větší míru subjektivity. Hodnoty je možné dále podle jejich charakteru rozdělit na přírodní, kulturně – historické a estetické.

Přírodní hodnotou vymezenou ze zákona je PP Chřiby, který zahrnuje celý katastr obce. Jelikož dřevinná vegetace je svou dlouhověkostí a přizpůsobivostí jedním ze základních biotických prvků v krajině, tvoří hodnotu lesní porosty v oblasti Hučaj a Skřatov. Jejich význam je pak především v jejich rozloze a druhové skladbě. Z hydrologického hlediska tvoří hodnotu CHOPAV Kvartéru řeky Moravy s přílehlými oblastmi s řadou pramenišť a zásobami podzemních i povrchových vod. Na území je vytyčen ÚSES, který je ve většině prvků alespoň částečně existující, je však nutné jeho zachování a rozvoj.

Obr. 27: Lesní porosty s přirozenou druhovou skladbou

Kulturně historickou hodnotou ze zákona jsou archeologická naleziště, respektive jejich pozůstatky. Druhá skupina pak zahrnuje drobné sakrální objekty, historickou strukturu centra obce se zbytky zachovalé plužiny a za hranicí obce i jedinečný reliéf kopce Tresný.

Hodnocení **estetických hodnot** je velmi subjektivní, jelikož pro jejich vymezení neexistuje legislativní předpis. Z pohledu krajinného rázu jsou významné především zalesněné horizonty v okolí obce a sady pod kopcem Tresný. Celý prostor v okolí kopce Tresného je významný koncentrací přírodních hodnot – nachází se zde řada pramenů, porosty dubo-bukové, přesto zde výrazně působil člověk právě splavováním zeminy ze severovýchodních svahů a také právě výsadba sadů. Estetickou hodnotu, kterou je nutno chránit, tvoří dále pohledový horizont v jihozápadní části katastrálního území. Dva vyhlídkové body se nacházejí nad západním cípem obce a od křížku Horní pole – Kukly směrem na východ.

Za **civilizační hodnotu** je pak možno určit půdy nejvyšší bonity v nivě Moravy a také lom pod Tresným jakožto ložisko nerostných surovin specifické pro tuto oblast.

Za **limit** lze označit zákonem chráněné údolní nivy a CHOPAV řeky Moravy, lesní porosty a vodní toky, z kulturních aspektů pak archeologická naleziště. Některé jsou vymezeny včetně ochranných pásem. Mezi další pak patří v rámci řeky Moravy její záplavové území. Výrazným limitem je i prostor odkaliště teplárenského popílku, jehož obsah škodlivých látek ani mocnost a složení jednotlivých vrstev není jasně definován. Z vodní plochy pak mohou pronikat tyto látky i přítokem do Širokého potoka. Další limit tvoří sesuvná území či plocha letiště. K fragmentaci území dochází především vlivem dopravní infrastruktury – limit v tomto ohledu tvoří především silnice III. třídy.

5.4.9 PROBLÉMY A STŘETY V ÚZEMÍ

Příloha č. 8: Problémy a střety v území

Problémy nacházející se v území byly rozčleněny do 3 kategorií – mezi problémy environmentální, sociální a ekonomické. Další kategorií tvoří místa, kde dochází ke střetům zájmů.

ENVIRONMENTÁLNÍ

- eroze velkých bloků orné půdy (významná vodní eroze v oblasti Stráně; větrná eroze potenciálně ohrožuje oblasti Stráně, Horní pole a Kukly)
- na jihovýchodě obce se nachází sesuvné území
- neprostupnost krajiny
- hospodárné využívání a retence zdrojů povrchových i podzemních vod
- staré ekologické zátěže – prostor odkaliště teplárenského popílku
- brownfields – obec si je vědoma nevyužívaného areálu farmy, zvažuje zde vytvoření zázemí pro obec

SOCIÁLNÍ

- nevhodná výstavba v záplavovém území
- charakter vesnické zástavby
- neprostupnost krajiny

EKONOMICKÉ

- nedostatek prostředků pro obec

STŘETY ZÁJMŮ

- sesuvné území x zastavěné plochy
- záplavové území x zastavěné plochy
- ohrožení zdrojů vod x zemědělská činnost
- ÚSES x liniové dopravní stavby
- snaha o maximalizaci zisku z nájmu zemědělských pozemků x degradace půdy

5.5 SOUHRNNÉ HODNOCENÍ KRAJINNÉ STRUKTURY

Umístění obce na pomezí výrazného celku Otrokovic a přírodního celku Chřibů přináší řadu možností i omezení. Centrálním prvkem celého území je řeka Morava, která tvoří koridor. Od vodního toku a nivy se dále odvíjí řada charakteristik oblasti.

Zástavba je nevhodně umístěna do záplavového území. Centrum obce zdobí historická zvonice, nejvýznamnější drobná sakrální stavba. Spádová oblast Otrokovic pak poskytuje dopravní napojení, pracovní příležitosti a služby pro obyvatele obce.

Přírodní park Chřiby chrání krajinný ráz harmonické kulturní krajiny. Historie území byla poznamenána řadou významných kulturních vlivů. Splavovaný kopec Tresný či kamenolom nejsou vizuálně patrné, především díky výraznému zalesnění. Vytvoření odkaliště teplárenského popílku však negativně ovlivnilo percepci krajiny směrem od obce k Nové Dědině. Nejvíce zastoupeným způsobem využívání území je zemědělství a lesnictví, plochy polí jsou však negativně poznamenány procesem kolektivizace, kdy vznikly velké bloky orné půdy. Lesní pozemky uzavírají jihovýchodní a severozápadní obzor a svým druhovým složením odpovídají místním podmínkám.

A pencil sketch of a rural scene. In the center is a large, two-story house with a gabled roof and a chimney. To the right is a smaller, single-story outbuilding. Several trees with bare branches are scattered around the buildings. The foreground shows a path or road leading towards the structures. The drawing is done in a loose, expressive style with light pencil lines and some shading.

NÁVRHOVÁ ČÁST

Bělov
Jos. Krasický

6. NÁVRH

Příloha č. 9: Návrh

Návrh vytváří optimalizované uspořádání krajiny. Práce se pak zabývá především nejvýraznějšími problémy v území a jejich řešením. Vychází z podmínek stanoviště a jeho limitů, rozvíjí hodnoty území.

Management katastrálního území se zaměřuje především na ochranu přírodních a estetických hodnot. Hodnoty kulturní nejsou v katastrálním území příliš významné. Přesto neopomenutelnou součástí v tomto směru je zvonice na návsi, jež tvoří důležitý bod v rámci obce a jež se stala jejím symbolem, a kříž na konci obce při polní cestě směrem k lesu, který je významným orientačním bodem při pohybu v krajině (návrh č. 3).

Nová zástavba bude dodržovat vesnický charakter, odpovídat velikostí i použitými materiály zástavbě stávající. Při tvorbě územního plánu je nutné vyhýbat se umístování staveb do oblastí, kde hrozí sesuvy a také v záplavové oblasti větších vodních toků. V rámci intravilánu obce je vhodné zachování prstence zahrad, případně vytvořit předěl mezi sídlem a zemědělskými pozemky. V soukromé zeleni je podporována minimalizace nepropustných povrchů pro podporu zasakování srážkové vody a rozvoj zeleně na návsi. ÚP zadává prověřit možnosti vytvoření pásu zeleně po obvodu sídla jako předělového pásma mezi obcí a volnou krajinou. Tato varianta v návrhu není rozpracována, jelikož zástavba je obklopena prstencem zahrad, které ji od zemědělských pozemků oddělují.

V oblasti zemědělství je nutné zmenšení bloků orné půdy a vytvoření mozaiky ploch, která bude odolnější proti negativním vlivům přírodním i antropickým a vnese do krajiny vhodné měřítko (návrh č. 1). Dojde k podpoře extenzivních forem jako je pastva či sadařství (návrh č. 4). Při využití areálu bývalé farmy je vhodné vytvořit ze stávající zemědělské historie obce atraktivitu pro turistické využití.

V rámci lesních porostů je nutné zachovat přirozenou skladbu stromového patra druhově odpovídajícího podmínkám území. Keřové patro je vyvinuto spíše na okrajích lesních porostů a mělo by navazovat na nově vytvořené porosty členící rozlehlé lány polí.

V rámci rozptýlené zeleně a travních porostů je výrazným prvkem oblast jižně a západně od obce. Na svazích k Širokému potoku tvoří stromové a keřové patro téměř souvislý porost, což je vhodný způsob využití sesuvných území. Navazuje plocha odkaliště teplárenského popílku, jenž by měla být co nejlépe zapojena do krajiny spíše nepravidelnými výsadbami. Převažovat by ovšem měly travní porosty, stejně jako je tomu na přilehlých loukách směrem k lesu.

Břehové a doprovodné porosty v rámci Širokého potoka musejí být zachovány v co největší míře i v případě zásahů. Plánováno je zde vytvoření drobné vodní nádrže pro lepší retenci vody v krajině, čímž vznikne nový biotop pro živočichy. Pozitivní tendence ke změnám malého vodního cyklu a ovlivnění mikroklimatu jsou jistě žádoucí. V rámci Kameneckého potoka (v oblasti pod lesem Hučaj) by pak také mělo dojít k úpravám, nutné je se však zaměřit se i na znovuvytvoření doprovodných porostů v oblasti Podluží (návrh č. 2).

V rámci intravilánu i extravilánu obce musí být zajištěna dostatečná prostupnost pro člověka i pro biotu. Návrh se zabývá v těchto směrech rozvojem turistického potenciálu území (návrh č. 5) a doplněním ÚSES (návrh č. 2), kde největší problém je patrný v oblasti ze zákona chráněné nivy řeky Moravy. Zásahy v tomto prostoru jsou podmíněny stanovisky orgánů ochrany přírody.

Nově by měly být vymezeny hodnoty, jenž si zaslouží další péči a ochranu. Především se jedná o vcelku početné studánky a prameny, které se v oblasti nacházejí. Jejich zachování je cílové pro vhodné nakládání s vodními zdroji, avšak péče o ně je vcelku komplikovaná. Pokus o vybudování posezení zde zmařili vandalové, přesto by neměly tyto útoky od záměru odradit, jelikož studánky jsou velmi turisticky atraktivní místa.

1) ROZČLENĚNÍ POZEMKŮ POLÍ

V rámci managementu je nutné se zabývat velkými plochami orné půdy. Tyto plochy jsou v případě vyššího sklonu svahů náchylné jak k větrné, tak i k vodní erozi, snižují prostupnost a nerespektují harmonické měřítko krajiny. Díky zásahům do rozlohy polí dojde také ke zlepšení vodního režimu v krajině a zvýšení retence vody v daném území. Pozemky polí musí být využívány tak, aby nedocházelo k degradaci půdního fondu a byla zachována udržitelnost úrodnosti půd pro následující generace. Rozlehlé pozemky polí se nacházejí ve třech oblastech – Podluží, Horní pole a Kukly.

Plocha v oblasti Podluží není erozně ohrožena, přesto její prostorové uspořádání neodpovídá harmonickému měřítku krajiny. Blok orné půdy je členěn v rámci návrhu ÚSES (návrh č. 2) a pro zjemnění krajinné struktury dojde k částečnému zatravnění. LPIS uvádí plochu v oblasti Podluží i Horních polí jako plochy vhodné k zatravnění. Vzhledem k nedostatku diaspor v nejbližším okolí je vyloučena samovolná sukcese. Vytvoření vhodné regionální směsi je ovšem příliš nákladný a zdoluhavý proces. Proto se jako vhodná alternativa jeví mulčování „zeleným senem“. Zdrojovým porostem se stanou travnaté plochy západně od obce. Veškeré práce (červencové kosení, převoz, rozprostření na připravené plochy a následné zapravení) pak musejí proběhnout v jednom dni, aby nedošlo ke znehodnocení sena. Druhy kvetoucí později budou ručně sesbírány a následně dosety, aby byla podpořena co největší druhová bohatost nových porostů. Z 1 ha zdrojové plochy je pak možné pokrýt 3 ha plochy cílové, přičemž je doporučeno sklízet jen z 1/3 až 1/5 zdrojových plochy, aby nedocházelo k jejich ochuzení. (CHRISTIAN, 2006) Navržena plocha při dodržení těchto zásad by měla být ozeleněna ve dvou letech, což je iniciační fáze a je možné plochy dále rozšiřovat.

Pole v oblastech Horní pole a Kukly jsou svažité a LPIS uvádí, že část plochy půdních bloků je mírně erozně ohrožena. Tentýž zdroj také uvádí, že pro dané plochy je nutno dodržet pěstování širokořádkových plodin (kukuřice, brambory, řepa, bob setý, sója a slunečnice) pouze s využitím půdoochranných technologií. Plocha v Horních polích má sklonitost průměrně 6,7° a rozlohu 37,55 ha, z toho 14,93 ha je vedeno jako mírně erozně ohrožené. Oblast Kukly je svažité totožná o rozloze 30,11 ha a z toho 10,73 mírně erozně ohroženo. Délka odtokové linie dosahuje 311 m a 340 m. Novotný (2014) uvádí

pro zajištění stability půdních bloků nutnost využít obecné či specifické půdoochranné technologie. První skupina zahrnuje bezorebné setí/sázení do nezpracované půdy, setí/sázení do mulče, do mělké podmítky, do ochranné plodiny či podsevu, důlkování. Díky těmto technologiím je dodržena podmínka pokryvnosti v době zakládání porostu 20 %, do 30. června 10 % a po 1. červenci musí být technologie vizuálně prokazatelná. Druhá skupina zahrnuje možnost realizace následujících opatření:

pro oblast Kukly:

- přerušovacích pásů P3 – pro půdní bloky sklonitosti nad 5°, pás jiné, než erozně nebezpečné plodiny o šířce minimálně 12 m založen na ploše mírně erozně ohrožené nebo navazující, jenž protíná všechny odtokové linie a dosahují maximální nepřerušené délky 200 m
- zasakovací pásy Z1 – pás jiné než erozně nebezpečné plodiny o šířce 12 m na spodní hranici půdního bloku, plochy plodiny zasahující na plochu mírně erozně ohroženou nebo na spodní hranici plochy mírně erozně ohrožené, pokud zasahuje odtoková linie delší než 300 m je nutno využít i přerušovacího pásu
- setí/sázení po vrstevnici V4 – řádky vedené ve směru vrstevnic s odchylkou do 30°, je nutné ověřování její účinnosti
- podrývání u cukrové řepy
- pěstování luskobilných směsí

pro oblast Horních polí:

- přerušovacích pásů P3 – viz výše
- zasakovací pásy Z3 – viz Z1, liší se délka odtokové linie 200 m
- setí/sázení po vrstevnici V0 – nelze využít ovšem jako jedinou půdoochrannou technologii
- podrývání u cukrové řepy
- pěstování luskobilných směsí

Plochy budou zároveň rozděleny liniovými vegetačními prvky, které zmenší bloky orné půdy a upraví tak jejich měřítko. Tyto prvky budou do systému ÚSES zařazeny jako interakční prvky a budou tvořeny zatravněným pásem s keřovými výsadbami v oblasti Horních polí, kde se napojí na stávající remízky a zachovají výhled do oblasti Podluží.

V oblasti Kukly mohou být využity i solitérní stromy. Stromové patro bude tvořeno habrem obecným (*Carpinus betulus*) a bukem lesním (*Fagus sylvatica*). Keřové patro doplní líska obecná (*Coryllus avellana*), zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*) či svída krvavá (*Cornus sanguinea*).

Tato revitalizační opatření budou prováděna po tom, co bude zpracován nový územní plán a pozemkovými úpravami upravena vlastnická práva. Účelem komplexních pozemkových úprav je řešení protierozních a protipovodňových úprav a také zpřístupnění pozemků pro zemědělskou činnost. Oba dokumenty jsou pro obec v současné době připravovány.

Financovat výsadby v oblastech Horní pole a Kukly je možné např. z Operačního programu životní prostředí, specifický cíl 4.3: Posílit přirozené funkce krajiny a aktivita 4.3.5: Realizace přírodě blízkých opatření vyplývajících z komplexních studií cílených na zpomalení povrchového odtoku vody, protierozní ochranu a adaptaci na změnu klimatu. Tato aktivita podporuje opatření zabraňující vodní i větrné erozi. Zatravnění v oblasti Podluží je možné financovat z Programu rozvoje venkova: Opatření M10 Agroenvironmentálně-klimatické opatření (AEKO), který poskytne ročně paušální částku po dobu pěti let a zároveň zohlední náklady na realizaci i ušlý příjem z pozemků.

2) DOPLNĚNÍ BIOKORIDORŮ A BIOCENTER ÚSES

Největším nedostatkem v této oblasti je okolí řeky Moravy. Zde vznikne zatravněná část s břehovými porosty, která by měla doprovázet říční koryto a zmírnit tak zásah člověka při regulaci vodního toku (viz obr. 29). Následně by blok orné půdy v této oblasti měl být rozdělen díky vytvoření doprovodných porostů drobnějších vodních toků – potoka Kameneckého a Novodvorského. Toto uspořádání je historicky podmíněno a je patrné na historických fotografiích (obr. 10).

Výsadby v Podluží zvýší biodiverzitu v oblasti zemědělsky intenzivně využívané. Následně bude také docházet k filtraci škodlivin ze zemědělských kultur a dojde ke zvýšení prostupnosti pro živočichy i pro člověka. Protější břeh, po němž vede cyklostezka, je velmi hojně využíván, proto je vhodné využít pro pěší i území v Podluží, které by mělo přírodnější charakter. Koridor podél řeky Moravy o délce 1600 m bude široký cca 50 m, podél menších vodních toků pak 20 m z každé strany vodního toku.

Použité druhy dřevin budou odpovídat přirozené dřevinné skladbě. Podél Moravy budou použity druhy tvrdého luhu nížinných řek jako dub letní (*Quercus robur*) či jilmy (*Ulmus laevis* a *Ulmus minor*). V okolí Kameneckého a Novodvorského potoka jsou voleny diagnostické druhy pro údolní jasanovo-olšové luhy, tedy olše lepkavá (*Alnus glutinosa*) a jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) s příměsí dalších listnáčů (*Acer pseudoplatanus* či *Tilia cordata*). Keřové patro využije druhy *Sambucus nigra* či *Cornus sanguinea*.

Doplnění lokálního biokoridoru od křižovatky ke Kameneckému potoku je vhodné rozšířit, aby zde mohla vzniknout i trasa pro turisty. Směrem k Horním polím dojde k výsadbě stromového i keřového patra, směrem k cestě pak k dosadbě aleje. V případě stávajících stromů budou provedena pěstební opatření pro zajištění stability stromů. Vznikne tak ekoton pro řadu druhů především ptactva.

Žadatelem o financování by v tomto případě byla obec. Z fondů EU lze záměr financovat díky Operačnímu programu životní prostředí. Vhodný pro využití se pak jeví např. specifický cíl 4.3: Posílit přirozené funkce krajiny a aktivita 4.3.2: Vytváření,

regenerace či posílení funkčnosti krajinných prvků a struktur, která se zaměřuje na zakládání či rozvoj systému ÚSES.

Obr. 28: Stávající stav rozlehlých bloků orné půdy v oblasti Podluží

Obr. 29: Návrh zatravnění části území a výsadeb v oblasti Podluží

Obr. 30: Stávající stav doprovodů vodního toku Kameneckého potoku

Obr. 31: Návrh rozvolněných výsadek doprovodů vodních toků

3) OBNOVA ALEJE SMĚREM OD KŘÍŽKU K LESŮM, PŘESUN POMNÍKU A VYMEZENÍ HŘBITOVA

Cílem obnovy je odstranění stávajících dřevin, výsadba (resp. dosadba) ořechové aleje směrem od křížku k lesu, vymezení prostoru pro hřbitov a přesun pomníku rumunských vojáků.

Stávající pěšina směrem k lesu je turisty využívána, avšak kromě prostoru v okolí křížku není nijak udržována. Nacházejí se zde náletové dřeviny a keřové skupiny, v nichž je umístěn krmelec. Tento bude přesunut blíže k lesu, stávající dřeviny odstraněny a dojde k výsadbě oboustranné aleje, jenž bude navazovat na stávající výsadbu ořešáků královských (*Juglans regia*) u lesa. Za výsadbou směrem do oblasti Kukly dojde k výsadbě skupin keřů. Tyto zpomalí proudění větru a zároveň vytvoří biotop pro živočichy. Na keřové výsadby bude navazovat i prostor nově vymezeného hřbitova. Do oblasti Horní pole bude ponechán výhled směrem k nivě řeky Moravy.

Vymezení plochy pro hřbitov je orientační, jelikož bude svým charakterem navazovat na lesní porosty. Plocha hřbitova dodržuje zákonnou vzdálenost 100 m od zástavby. Přístupová cesta povede za křížkem. Plocha hřbitova bude upravena pro lesní hřbitov, inspirací by mohl být hřbitov např. v nedalekém Zlíně. Tuto formu je však nutno konzultovat s místními obyvateli, kteří mohou být příliš konzervativní a nemusí tuto formu přijmout. Využity by měly být dřeviny spíše s jemnější strukturou listu a tvořící světlý stín (např. bříza či habr) a doplněny o dlouhověké, které budou tvořit kostru (lípa, dub). Náhrobky by měly odpovídat charakteru hřbitova.

Dojde také k přesunu pomníku padlých rumunských vojáků do prostoru hřbitova. Přesto, že bude narušen topos, tedy místo, na němž byl pomník zbudován, je důležité zvážit i další aspekty umístění. Nová pozice by měla být spojena s místem, kde byli padlí vojáci dle kronik pohřbeni (k jejich zabití došlo v přilehlých lesích) a zároveň v prostoru nově budovaného pietního místa. Stávající prostor je neutěšený a na návsi tvoří dominantní prvek historicky významnější kaplička. Jedná se také o centrum obce s obchodem a výhledem na obec. Na původní ploše pomníku by mohlo dojít k vybudování posezení. Vznikl by tak prostor pro odpočinek a setkávání místních občanů.

Výsadba aleje bude financována např. z grantů nadace partnerství (Výsadba stromů) či nadace ČEZ, jenž poskytují až 30 000 Kč. Vzhledem k rozsahu celé akce tato výsadba představuje možnost pro zapojení místních obyvatel při výsadbách, čímž získají k místu bližší vztah. Zbylé části návrhu je nutno blíže specifikovat v samostatných projektech pro určení možností financování.

Obr.32: Ilustrační foto charakteru hřbitova (German Military Cemetery Recogne Bastogne)

Obr.33: Stávající výsadba ořešáků, patrný je i výhled do oblasti Podluží

Obr. 34: Stávající stav cesty od křížku na trati Horní pole – Kukly

Obr. 35: Návrh s výsadbou oboustranné aleje ořešáku královského

4) OBNOVA EXTENZIVNÍCH SADŮ

Sady v této krajině zvyšují její heterogenitu. Historicky se v tomto místě nacházely obecní pastviny. V kronikách je ve 20. století uváděn obecní sad na Kopci. Zmiňují se také pěstované druhy jako jablka, hrušky, švestky, ringloty, špendlíky či třešně, ovšem uváděny jsou i teplomilné ovocné druhy jako meruňky, broskve či ořechy. U teplomilných druhů však kronika v řadě let uvádí, že květy jejich pomrzly. Možná druhová různorodost tak zajišťuje vyšší biodiverzitu. Dominantním druhem byly jabloně a švestky. V kronice z roku 1957 je uváděna v této oblasti odolná odrůda jabloní Panenské české, Jonatan či Sudetská renata. Výstava v roce 1967 zahrnovala 85 odrůd jablek a 12 odrůd hrušek, což ovšem nebyly všechny pěstované na tomto území.

Sady pod kopcem Tresný jsou v současnosti rozděleny na 2 parcelách – východní (o rozloze 42 529 m²) je v soukromém vlastnictví jednoho majitele, západní (27 422 m²) je však dělena mezi 29 vlastníků, což komplikuje její nakládání. Východní část není nijak udržována a postupně zarůstá nálety. Struktura původního sadu zde již zaniká. Západní část se zarůstání vyhýbá, jelikož je oplocena a využívána pro pastvu koní z nedaleké farmy. Pastva je ovšem intenzivní, řada míst je již bez travního porostu. Stále je zde patrná struktura původního sadu, avšak stromy postupně chátrají a nejsou nijak udržovány.

Tyto sady po jejich obnově se nezaměří čistě na produkční funkci, ale spíše na funkce mimoprodukční (estetickou, mikroklimatickou, půdoochrannou). Vizuálně exponovaná plocha svahu odděluje od industriální městské krajiny (obr. 26), zaujme svou proměnlivostí v květu či při vybarvování listů, pro případné vytvoření trasy pro turisty skrze toto území by působil i na jiné smysly – svou vůní či chutí, kdy by poskytly možnost ovoce ochutnat. Zároveň by přilákaly řadu ptáků, motýlů či savců, jimž by poskytly potravní základnu, úkryt či místa pro rozmnožování. Pro sady jsou využity méně úrodné půdy na svazích, jenž nejsou zemědělsky využitelné. Kořeny stromů pak zpevňují plochy svahů a zajišťují tak stabilitu podkladu.

Sady poskytují možnost nalákat turisty, připravit pro ně příjemné a různorodé prostředí při turistických okruzích v okolí obce. Obec by dále mohla lákat na ochutnávky ovoce, navázat tak na již dnes existující tradice koštu marmelád pod záštitou MAS Jižní

Haná. V roce 2002 v obci proběhla akce koštu slivovice, která se následně opakovala každoročně. Z dalších výrobků vzniknou mošty (např. v kronikách uváděná pěstovaná odrůda 'Panenské české' je pro toto využití jednou z nejvhodnějších). V obci se tak vytvoří program a nová tradice, za kterou by se lidé mohli pravidelně vracet. Obec uvažuje také o vytvoření ubytovacích zařízení. Ta mohou právě díky pěstování ovoce a dalších plodin získat náplň i přímo na katastru obce. Od pěstování, péče po použití v kuchyni se tak návštěvníci seznámí například s některými druhy ovoce či zeleniny.

V případě možnosti zpřístupnit sad a využít jej pro turistiku je vhodné do obnovy zapojit i místní občany, kteří tak k místu získají osobní vztah. Tuto možnost je ovšem nutné diskutovat s vlastníky sadu, popřípadě uvažovat o odkupu zpět do vlastnictví obce. Tento prostor se ovšem nesmí stát přítěží z pracovního, finančního či časového hlediska, proto vytvořením akcí se sadem spojených bude možné částečně vytvořit finanční rezervu na jejich údržbu, která díky extenzifikaci záměru bude nižší než u produkčních sadů.

Příkladem v tendencích obnov starých sadů je řada ovocných sadů v Praze. Hlavní město se od roku 2010 věnuje obnově sadů i ovocných alejí. Zde stejně jako v Bělově byly zakládány vysokokmenné sady (výška nasazení koruny je tak ve 180-200 cm nad zemí) s volnějším sponem v 50. a 60. letech 20. století, poté byly nahrazovány nízkými kmennými tvary v intenzivních sadech a od těchto sadů bylo upouštěno. Při obnově počítají se zachováním některých chátrajících stromů pro zvýšení biodiverzity a rozvoj entomofauny. (www.praha-priroda.cz)

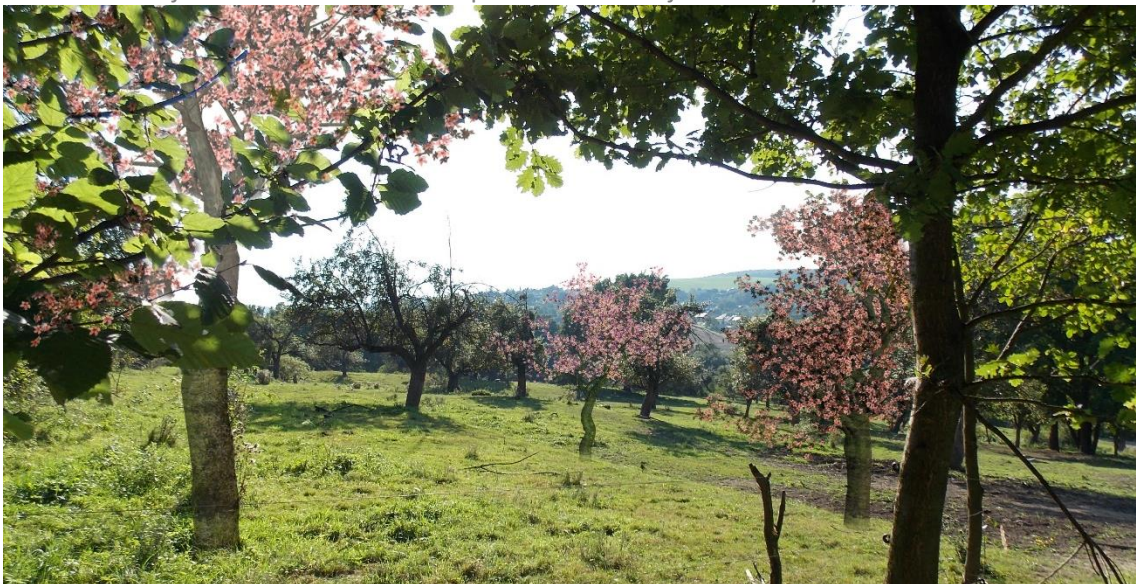
V rámci obnovy je nutná provést odstranění některých přestárých stromů (se zachováním některých právě pro entomofaunu), výsadba nových a obnova bylinného porostu. Je nutné zvážit intenzitu pastvy na tomto území. Obnova bylinného patra zajistí prostor pro větší množství rostlinných druhů. Šarapatka (2008) uvádí nanejvýš 100 stromů na 1 hektar, proto pro tuto plochu (téměř 7 ha) by bylo vhodné zvolit volnější výsadby – výsadba by čítala orientačně 350 ovocných stromů. Projekt oživení starých odrůd Českého svazu ochránců přírody (www.stareodrudy.cz) uvádí jako prioritní odrůdy Panenské české a Sudetská reneta (ovšem tuto jako nevhodnou do 250 m n. m.), odrůdu Jonathan pak jako přijatelnou. Podrobnější pomologický výzkum zajistí vhodnou

volbu sortimentu dalších krajových odrůd ovocných dřevin pro obnovu sadu. Plocha může fungovat jako genofond starých odrůd jabloní s vtroušenými jinými ovocnými dřevinami.

Za současného vlastnického stavu je využitelný např. národní Program péče o krajinu (volná krajina) - B.2c Výsadba nelesní zeleně včetně ovocných stromů tradičních krajových odrůd. Tento program je určen pro vlastníky či dokonce nájemce s jejich pověřením. Tento program ovšem nezajišťuje následnou péči, kterou musí žadatel zajistit sám. Nevýhodou je i fakt, že finanční prostředky jsou proplaceny až po provedení a převzetí prací. (www.dotace.nature.cz)

Obr. 36: Stávající stav sadů s intenzivní pastvou a chátrajícími stromy

Obr. 37: Návrh dosadby extenzivních sadů v oblasti pod Tresným

5) ROZVOJ REKREAČNÍHO POTENCIÁLU OBCE

Obec má vzhledem ke své poloze významné možnosti pro rozvoj rekreace. Nástupní místo Chřibů propojuje převážně část území antropicky silně ovlivněnou v okolí Otrokovic s krajinou, ve které převažují přírodní prvky. Cílová turistická místa v chřibských lesích (jako rozhledna Brdo, rozhledna Salaš, hrad Buchlov či zřícenina hradu Cimburk) jsou vzdálená přes 15 km, a tudíž hůře dostupná, přesto z Bělova je možné do 15 km dorazit např. ke skalnímu útvaru Budačina či na Ranč Kostelany. Pokud bychom se zaměřili na využití širšího území, tak by díky rozvoji cyklodopravy či turistiky mohlo dojít k napojení i vzdálenějších cílů. Tyto trasy míjejí katastrální území, jejich další zahušťování není žádoucí.

Vzhledem k umístění obce budou vytvořeny dva menší okruhy pro turisty a krátkodobou rekreaci obyvatel Otrokovic. Oba je pak možno spojit jak s pěší trasou přes most z Otrokovic (kudy vede turistická značka), tak i autobusovou dopravou. Trasa nebude zahrnuta jako turistická, avšak bude značena pouze dřevěnými směrůvkami pro dobrou orientaci. Vytyčeny budou body a ty následně popsány v brožurce, která návštěvníka stezkou provede. Kratší okruh bude tvořit 7 zastavení:

- 1) oblast Tresný – seznámí návštěvníky s charakterem a ve zkratce i historií místa, jeho atypickým reliéfem
- 2) extenzivní sady – informace o pěstovaných odrůdách, způsobu pěstování a výhodách, které plocha poskytuje, následně i doplnění o živočichy, které plocha naláká (především brouků a motýlů)
- 3) posezení v křižovatce pod Bělovem
- 4) část trasy podél hlavní silnice – vybrat pro výsadbu i několik druhů, z nichž bude např. vytvořena tajenka, kterou musí návštěvník rozluštit, s popisem a využitím těchto druhů (např. dřín, mišpule, ...)
- 5) les – kresby listů pro oblast typických druhů stromů a jejich rozlišení
- 6) ořechová alej – vytvoření zastavení s lavičkou a výhledem do Podluží, v letáčku zpracovat popis míst, která mohou návštěvníci vidět
- 7) kaplička na návsi – seznámení s obcí samotnou

Delší okruh bude tvořen dalšími zastaveními:

- 8) Lojzova studánka – již dnes velmi atraktivní turistické místo, příjemné zastavení
- 9) pohled do Chřibů – vytvořena bude tajenka – jak znají návštěvníci Chřiby, uvedeny budou i tipy kam můžou vyrazit na další výlet
- 10) okolí Širokého potoka – opět kvíz co zde roste a žije s obrazovou přílohou

Především kratší okruh, který využívá přírodní podklad, je vhodný pro využití též jako hypostezka. V oblasti od roku 2001 působí i jezdecký klub Ramir, o.s. se sídlem na farmě v jižní části obce. Jeho působení poskytuje vhodnou základnu pro rekreační využití skrze edukaci ohledně chovu koní, tak i možnost poskytnout návštěvníkům obce určitou formu vyžití. Agroturistika nejen na farmě by mohla obci pomoci, aby o ni začali turisté jevit zájem přesto, že leží na okraji Chřibů.

Farma může dopomoci i k využití dlouhodobé tradice zemědělství na území obce. Objekt je vhodně umístěn ve spodní části obce v křižovatce silnic III. třídy, snadno dostupný a nepřehlédnutelný. Pokud by se část farmy rekonstruovala a vznikl by zde i areál zázemí obce s ubytovacími kapacitami, je možnost využít jej pro agroturistiku. Zaměření farmy je nutno vymezit proti sousední farmě Žlutava. Ta se zaměřuje na chov domácích zvířat. S farmou Žlutava může být navázána v této oblasti spolupráce a turistům nabídnuto širší spektrum aktivit. V okolí se nacházejí menší plochy polí, v současnosti v soukromém vlastnictví a v pronájmu, které poslouží pro využití pro produkci ovoce a zeleniny z farmy.

Vzhledem k výši potřebných financí na projekt trasy pro turisty se zajištěním letáků je vhodnější žádat o potřebné zdroje spíše z drobnějších grantů např. Nadace Partnerství či ČEZ. Budování návštěvnické infrastruktury pak dotují i všechny výše uvedené dotační programy, vhodný se jeví POPFK 115 162 – Turisticky značené cesty, naučné stezky v ZCHÚ a návštěvnická infrastruktura s dotací až 100 %, žadatelem je AOPK ČR. (dotace.nature.cz)

6. DISKUZE

Územní plán obce je v současné době připravován. Vzhledem k tomu, že jako podklad byl kromě vytyčení ÚSES zhodnocen i krajinný ráz území, bude lépe pohlíženo na přírodní, kulturně historické i estetické charakteristiky daného prostoru. Tato práce pak navrhuje další oblasti, na které je nutné se zaměřit pro zlepšení trvale udržitelného rozvoje a harmonické kulturní krajiny a jaký by měl být management modelového území.

Plocha sadů pod Tresným je v současné době v soukromém vlastnictví, uvažuje se v tomto prostoru o nové výstavbě, kterou by měl upravit připravovaný územní plán. Z pohledu krajinářské studie však tato výstavba není vhodná, jelikož se jedná o sesuvné území a zároveň percepčně velmi významnou oblast. Výstavba v tomto prostoru se doporučuje výrazně omezit regulačním plánem nebo zcela vyloučit.

Další omezení by měla vzniknout v oblasti podél řeky Moravy. Nevhodná výstavba v oblasti ohrožené již dvacetiletou vodou měla být zcela vyloučena, avšak domy zde byly přesto postaveny a dnes na svou pozici doplácují. Řešení pro zajištění dostatečné ochrany těchto objektů by bylo velmi nákladné a komplikované. I tento fakt poukazuje na nutnost adaptace krajinně-ekologických principů do územního plánování v rámci začlenění krajinného plánu do legislativy České republiky.

Návrhová plocha hřbitova je orientační, pro přesné vymezení je nutno zpracovat samostatný projekt a určit jeho potřebné kapacity. Zároveň je nutno zjistit další aspekty, jako je např. hladina podzemní vody, které by mohly umístění v této oblasti vyloučit.

Modelové území je bohaté na přírodní hodnoty, které je nutno chránit. Jedná se především o plochy lesů, krajinné zeleně a TTP. Management by měl být přizpůsoben jejich zachování ve stávajícím stavu. Hodnotné jsou i oblasti vodních toků Moravy, jejíž regulované koryto bude v rámci návrhu lépe začleněno do krajiny, a oblast okolí Širokého potoka, kde druhová skladba a souvislost doprovodu toku tvoří přirozený koridor. Prostupnost územím pro člověka i živočichy tvoří další součást návrhu a je nutné ji zlepšit především v oblasti Podluží.

Předmětem ochrany PP Chřiby je především krajinný ráz, proto je nutné zachovat i percepční charakteristiky krajinného prostoru. Harmonické měřítko krajiny narušují

rozlehlé plochy orné půdy. Oblasti Horní pole a Kukly jsou pak náchylné k erozi, proto návrh počítá s jejich rozčleněním a využitím vhodných agrotechnických postupů. Tento problém je v České republice velmi častý a k jeho řešení by měli pomoci komplexní pozemkové úpravy.

V rámci komplexních pozemkových úprav pak obec počítá s vybudováním drobných vodních ploch. Vhodně tak reaguje na změnu klimatu, která se v oblasti projevuje především suchým letním obdobím s přívalovými dešti. Malé vodní plochy budou tvořit nový biotop, který se doposud na území obce nevyskytoval. Rozmanitost biotopů dává prostor ke zvyšování biodiverzity území.

7. ZÁVĚR

Práce se zabývá optimalizací využívání krajinného prostoru. Díky analýzám identifikuje jeho kvality a nedostatky a navrhuje řešení, které bude co nejvhodnější pro biotu, ale poskytne dostatečný prostor i aktivitám lidské společnosti. Jelikož celá oblast je především chráněná z hlediska krajinného rázu, je nutná obnova přirozenějšího měřítko krajiny. Pro zajištění dlouhodobé udržitelnosti pro využívání přírodních zdrojů je třeba zajistit stabilitu zemědělských ploch a rozvojem ÚSES zajistit průchodnost území pro biotu. Členěná krajina pak bude ekologicky stabilnější jako celek. Její percepční charakteristiky budou pro člověka přirozenější a mohou také působit na zvýšení turistické atraktivity celého prostoru. Jelikož území není bohaté na kulturní památky, musí být předně brán zřetel na hodnoty přírodní a estetické.

V rámci managementu je nutné zachování stabilních ekosystémů. Rozdělením tak dochází k určení ploch, které jsou nestabilní a vyžadují obnovu či zásah, a ploch stabilních, jejichž management by měl zachovávat stávající stav.

Zemědělské pozemky scelené do velkých bloků jsou degradovány, pro jejich stabilizaci je nutné zajistit vhodné agrotechnické postupy a zmenšit jejich rozlohu. Tím by docházelo ke zlepšení hydrického režimu, jenž byl značně narušen jejím intenzivním využíváním. Správné střídání plodin pak zajistí, že půdní fond, který je pro člověka nenahraditelným zdrojem, nebude tolik vyčerpáván. Vybrané plochy by měly být převedeny na trvalý travní porost. Významným prvkem je zde řeka Morava, jejíž regulované koryto však není začleněno do krajiny a půdní blok je rozoráván až k hranici koryta. V návrhu je tato oblast řešena v rámci doplnění ÚSES.

Stabilními ekosystémy v katastrálním území jsou především pozemky lesů, jenž jsou tvořeny přirozenou druhovou skladbou odpovídající podmínkám území. Dále je to celá oblast jižně, kde jsou sesuvné svahy zarosteny křovinami, a západně od obce, kde se střídá mozaika křovin a TTP. Tato oblast spolu s okolím Širokého potoka je také velmi významná z hlediska krajinného rázu. Percepčně významné plochy se nacházejí také pod kopcem Tresný, kde jsou plochy starých sadů dnes využívaných jako pastvina navržených k obnově.

Pro zajištění stability území je v současnosti možné získat finanční prostředky z mnoha grantů či dotačních programů. Jejich zaměření pokrývá široké spektrum aktivit od rozvoje složek přírodních až po kulturní, ba dokonce nemateriální na podporu života v obci. Pocity a dojmy, které v obyvatelích a návštěvnicích krajina vyvolává či se kterými je pojí, mohou sehrát také velmi významnou a neopomenutelnou roli při jejím vytváření a následném managementu.

8. SOUHRN, RESUMÉ

Krajinný plán Bělov

Práce se zabývá problematikou krajinného plánování a optimalizace využití krajinného prostoru. Praktická část je zaměřena na modelové území katastru obce Bělov. Analýzami jeho primární, sekundární a terciární krajinné struktury pak ukazuje jeho specifickou. Definuje hodnoty, vzhledem k jeho charakteru především přírodní a estetické. Sleduje vývoj území v čase. V rozsahu územní studie jsou řešeny vybrané problémy v návrhové části. Ty optimalizují prostorové uspořádání. Vytyčuje všeobecná doporučení pro tvorbu managementu modelového území s možností využití na území podobná.

Klíčová slova: krajinný plán, krajina, krajinný ráz, udržitelný rozvoj, Bělov

Landscape plan of Bělov

The diploma thesis deals with landscape planning and optimization of the use of landscape space. The practical part is focused on the model area of the village Bělov. Analysis of its primary, secondary and tertiary landscape structure shows its specificity. It defines values, due to its character especially natural and aesthetic. It monitors the development of the territory over time. In the scope of the territorial study, selected problems are solved in the design of the part. They optimize spatial layout. It sets out a general recommendation for creation of management of the model territory with the possibility to use it in similar territory.

Key words: Landscape plan, landscape, landscape character, sustainable development, Bělov

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Literární a tištěné zdroje:

1. *Atlas krajiny České republiky: Landscape atlas of the Czech Republic*. Praha: Ministerstvo životního prostředí České republiky, 2009. ISBN 978-80-85116-78-6.
2. CULEK, Martin et al. *Biogeografické členění České republiky II. díl*. Praha: AOPK, 2005. 589 s. ISBN 80-86064-82-4.
3. ČAPEK, Karel. *Zahradníkův rok*. V nakl. Fragment 1. vyd. Ilustroval Josef ČAPEK. Praha: Fragment, 2007. Karel Čapek. ISBN 978-80-253-0518-8.
4. GIRGEL, Michal, Jaroslav HRABEC a Pavel ŠNAJDARA. *Minerální prameny Zlínského kraje*. Zlín: Zlínský kraj, 2008. ISBN 978-80-254-4337-8.
5. CHRISTIAN, M., PEEL, S. a M. BRYANT. Sward enhancement: diversifying grasslands by spreading species rich green hay. In: JONGEPIEROVÁ, Ivana a Hana POKOVÁ, ed. *Obnova travních porostů regionální směsí: metodická příručka pro ochranu přírody a zemědělskou praxi*. Veselí nad Moravou: ZO ČSOP Bílé Karpaty, 2006. ISBN 80-903444-4-5. ISBN 978-80-87457-31-3.
6. KOUTNÝ, Alois. *Vyprávění o Žlutavě*. Žlutava: MNV, 1985. 102 s.
7. KUČERA, Petr, Martin STRÁNSKÝ, Martin WEBER, Alena SALAŠOVÁ a Bořivoj ŠARAPATKA, ed. *Úmluva o krajině: Landscape inconvenience: důsledky a rizika nedodržování Evropské úmluvy o krajině*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2014. ISBN 978-80-7375-967-4.
8. NEUHÄUSLOVÁ, Zdenka et al. *Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky*. Praha: Academia, 1998. 341 s. ISBN 80-200-0687-7.
9. NOVOTNÝ, Ivan. *Příručka ochrany proti vodní erozi: [aktualizované znění – leden 2014]. 2., aktualiz. vyd.* Praha: Ministerstvo zemědělství, 2014. ISBN 978-80-87361-33-7.
10. PSOTOVÁ, Hedvika a GIRGEL, Michal. *Plán ÚSES a krajinný ráz pro ÚP Bělov*. Otrokovice: Arvita P, s. r. o., 2016.
11. SALAŠOVÁ, Alena, Petr KUČERA a Marek ŠTĚPÁN a kol.: *Krajinný plán a jeho možnosti. Životné prostredie*. 2007, roč. 41, č. 3, s. 152-158. ISSN 0044-4863.
12. SALAŠOVÁ, Alena, ŽALLMANOVÁ, Eva a PSOTOVÁ Hedvika a kol.: *Hodnocení krajinného rázu Zlínského kraje*. In PSOTOVÁ, Hedvika a kol. *Koncepce ochrany přírody a krajiny Zlínského kraje. Územně plánovací podklad Zlínského kraje*. Otrokovice: Arvita P, s. r. o., 2005.
13. SALAŠOVÁ, Alena. *Krajinné plánování I.: úvod do plánovacích procesů*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2015a. ISBN 978-80-7509-242-7.

14. SALAŠOVÁ, Alena. *Krajinné plánování II.: vybraná témata krajinného plánování*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2015b. ISBN 978-80-7509-243-4.
15. SALAŠOVÁ, Alena. Krajina. In: JONGEPIEROVÁ, I. PEŠOUT, P. JONGEPIER, J. W. PRACH, K. *Ekologická obnova v České republice*. 1. vyd. Praha: AOPK, 2012. s. 121-126.
16. SKLENIČKA, Petr. *Základy krajinného plánování*. 2. vyd. Praha: Naděžda Skleničková, 2003. ISBN 80-903206-1-9.
17. SOVA, Václav. *Osudy bývalého napajedelského panství z let 1750 až 1935*. V Napajedlích: nákladem vlastním, 1937. 289 s.
18. ŠARAPATKA, Bořivoj, Urs NIGGLI. a kol. *Zemědělství a krajina: cesty k vzájemnému souladu*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008. ISBN 978-80-244-1885-8.
19. VOREL, Ivan a Jiří KUPKA. *Krajinný ráz identifikace a hodnocení*. 1. vyd. Praha: České vysoké učení technické, 2011. 139 s. ISBN 978-80-01-04766-8.
20. *Zlínský kraj: města a obce Zlínského kraje: tradice, historie, památky, turistika, současnost*. 4., přeprac. vyd. Rožnov pod Radhoštěm: Proxima Bohemia, 2014. 179 s. ISBN 9788090539341.

Internetové zdroje:

21. Časová osa událostí. [online]. [cit. 2016-10-14]. Dostupné z:
<http://belov.cz/obec/obec/casova-osa-udalosti/>
 Dostupné z: <https://juapzk.geostore.cz/Portal/MapKlient/Default.aspx>
22. Evropská úmluva o krajině. Florencie: rada Evropy. [online]. [cit. 2017-03-10].
 Dostupné z: http://www.mzp.cz/cz/evropska_umluva_o_krajine_smlouva
23. Finanční nástroje péče o krajinu. [online]. [cit. 2017-05-01]. Dostupné z:
<http://www.dotace.nature.cz/osveta-opatreni/turisticky-znacene-cesty-naucne-stezky-v-zchu-a-navstevnicka-infrastruktura.html>
24. Chráněná území Zlínského kraje – Přírodní park. [online]. [cit. 2017-02-02].
 Dostupné z: <https://nature.hyperlink.cz/chriby.php>
25. Malá vodní elektrárna Bělov. [online]. [cit. 2017-03-01].
 Dostupné z: <http://elektrarnabelov.cz/>
26. Meteorologické zprávy. [online]. [cit. 2017-03-20].
 Dostupné z: [http://www.mzp.cz/ris/ekodisk-new.nsf/3c715bb7027b1c65c1256bb3007b7af2/e7cdee01eebaf67ec1257233003e540d/\\$FILE/Meteorologick%C3%A9%20zpr%C3%A1vy%206_04.pdf](http://www.mzp.cz/ris/ekodisk-new.nsf/3c715bb7027b1c65c1256bb3007b7af2/e7cdee01eebaf67ec1257233003e540d/$FILE/Meteorologick%C3%A9%20zpr%C3%A1vy%206_04.pdf)

27. Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz. [online]. [cit. 2017-02-08].
Dostupné z: <http://web.cvut.cz/fa/u519/KUKR/metodika.htm>
28. Návrh zadání územního plánu Bělov. [online]. [cit. 2016-10-20].
Dostupné z: <https://www.belov.cz/obec/wp-content/uploads/2015-02-05-1.pdf>
29. O obci. [online]. [cit. 2016-10-14]. Dostupné z: <http://belov.cz/obec/obec/o-obci/>
30. Obecní kronika. [online]. [cit. 2016-10-14].
Dostupné z: <http://belov.cz/obec/obec/kronika/>
31. Operační program životní prostředí. [online]. [cit. 2017-04-05].
Dostupné z: <http://www.opzp.cz/podporovane-oblasti/>
32. Pojmenování částí obce. [online]. [cit. 2017-02-14].
Dostupné z: <http://belov.cz/obec/obec/pojmenovani-casti-obce/>
33. Pražská příroda. [online]. [cit. 2017-02-05]. Dostupné z: <http://www.praha-priroda.cz/ovocne-sady-a-aleje/obnova-starych-sadu-a-nasledna-pecce-o-ne/>
34. Principy a pravidla územního plánování. [online]. [cit. 2017-03-21].
Dostupné z: <http://www.uur.cz/default.asp?ID=2571>
35. Program rozvoje venkova. [online]. [cit. 2017-04-10]. Dostupné z:
<http://eagri.cz/public/web/mze/dotace/program-rozvoje-venkova-na-obdobi-2014/>
36. Přehled programů. [online]. [cit. 2017-04-10].
Dostupné z: <http://www.dotace.nature.cz/prehled-programu.html>
37. Rozbor udržitelného rozvoje území pro správní obvod ORP Otrokovice 2014. [online]. [cit. 2016-12-20]. Dostupné z: <http://docplayer.cz/4381827-Textova-cast-uzemne-analyticke-podklady-zlinskeho-kraje-3-aktualizace-rozboru-udrzitelneho-rozvoje-uzemi.html>
38. Sirkový pramen. [online]. [cit. 2017-01-25]. Dostupné z: <http://www.estudanky.eu/10037-sirkovy-pramen>
39. Staré odrůdy ovocných stromů. [online]. [cit. 2017-03-10].
Dostupné z: <https://www.stareodrudy.cz>
40. Strategie komunitně vedeného místního rozvoje území MAS Jižní Haná pro období 2014-2020. [online]. [cit. 2017-02-05].
Dostupné z: http://www.masjiznihana.cz/e_download.php?file=data/editor/145cs_7.pdf&original=SCLLD+MAS+JI%C5%BDN%C3%8D+HAN%C3%81_22.12.2016.pdf
41. Významné majetkové hodnoty nechráněné před povodní. [online]. [cit. 2017-03-20].
Dostupné z: http://www.pmo.cz/pop/2009/Morava/End/d-povodne/tabulky/td_1_7.pdf

42. Zadání územní studie krajiny – společný metodický pokyn. [online]. [cit. 2016-12-10].
Dostupné z: https://www.mmr.cz/getmedia/8d4339ce-1625-4364-b0f6-923676b1f816/2016_II_23_Zadani_US_krajiny_ORP_2016-02-23.pdf?ext=.pdf
43. Zákon č. 114/ 1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny. [online]. [cit. 2017-01-15].
Dostupné z: http://www.mzp.cz/www/platnalegislativa.nsf/58170589E7DC0591C125654B004E91C1/%24file/Z%20114_1992.pdf
44. Zákoně č. 17/1992 Sb. o životním prostředí. [online]. [cit. 2017-01-22].
Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-17>
45. Zásady územního rozvoje Zlínského kraje. [online]. [cit. 2016-11-20].
Dostupné z: <https://www.kr-zlinsky.cz/opatreni-obecne-povahy-zasady-uzemniho-rozvoje-zlinskeho-kraje-cl-469.html>

Mapové zdroje:

46. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. *MapoMat*. [online]. 2012 [cit. 2017-02-21]. Dostupné z: <http://mapy.nature.cz/>
47. Česká geologická služba. *Geologická mapa 1:50 000*. [online]. 2014 [cit. 2016-08-10].
Dostupné z: http://mapy.geology.cz/geocr_50/
48. Česká geologická služba. *Hydrogeologická rajonizace 1:50 000*. [online]. 2012 [cit. 2016-08-10]. Dostupné z: http://mapy.geology.cz/hydro_rajony/
49. Česká geologická služba. *Pedologická mapa 1:50 000*. [online]. 2014 [cit. 2016-08-10].
Dostupné z: <http://mapy.geology.cz/pudy/>
50. Český úřad zeměměřický a katastrální. *Císařské povinné otisky map stabilního katastru 1:2 880 – Morava*. [online]. 2015 [cit. 2017-02-20]. Dostupné z:
http://archivnimapy.cuzk.cz/com/0075-1/0075-1-001_index.html
51. Český úřad zeměměřický a katastrální. *I. vojenské (josefské) mapování 1:28 800 – Morava*. [online]. 2015 [cit. 2017-02-20]. Dostupné z:
http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=1vm&map_region=mo&map_list=m081
52. Český úřad zeměměřický a katastrální. *II. vojenské (Františkovo) mapování – Morava*. [online]. 2015 [cit. 2017-02-20]. Dostupné z:
http://oldmaps.geolab.cz/map_viewer.pl?lang=cs&map_root=2vm&map_region=mo&map_list=O_10_VI
53. *Jednotné územně analytické podklady Zlínského kraje*. [online]. 2016 [cit. 2016-09-15].
Dostupné z: <https://juapzk.geostore.cz/portal/>

54. Národní památkový ústav. *Geoportál NPÚ*. [online]. 2013 [cit. 2016-10-15].
Dostupné z: <https://geoportal.npu.cz/webappbuilder/apps/31/>
55. Národní památkový ústav. *Mapa archeologických nalezišť*. [online]. 2015 [cit. 2016-10-21].
Dostupné z:
http://isad.npu.cz/tms/arch_public/index.php?client_type=map_resize&Project=TMS_ARC_H_PUBLIC&client_lang=cz_win&strange_opener=0http://oldmaps.geolab.cz/
56. Ústav pro hospodářskou úpravu lesů. *Druhá skladba – legenda*. [online]. [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: <http://www.uhul.cz/mapy-a-data/469-druhoa-skladba>
57. Ústav pro hospodářskou úpravu lesů. *Informace o lesním hospodářství v ČR*. [online]. 2015 [cit. 2017-03-01]. Dostupné z: <http://geoportal.uhul.cz/LHPOMapNew/>
58. Veřejný registr půdy – LPIS. [online]. 2015 [cit. 2017-03-20]. Dostupné z:
http://eagri.cz/public/app/lpisext/lpis/verejny2/plpis/Výzkumný_ústav_meliorace_a_ochrany_půdy.Souhrnné_mapy_VÚMOP. [online]. 2015 [cit. 2017-03-12]. Dostupné z:
<http://geoportal.vumop.cz/>

10. SEZNAM PŘÍLOH

	měřítko	podklad
1. Mapa širších územních vztahů	1:50 000	ZM10
2. Hypsometrie	1:10 000	ZM10
3. Geologická charakteristika území	1:50 000	ZM10
4. Pedologická charakteristika území	1:50 000	ZM10
5. Hydrogeologická charakteristika území	1:50 000	ZM10
6. Land use	1:10 000	ZM10
7. Hodnoty území	1:10 000	ZM10
8. Problémy a střety v území	1:10 000	ZM10
9. Návrh	1:10 000	Ortofoto mapa